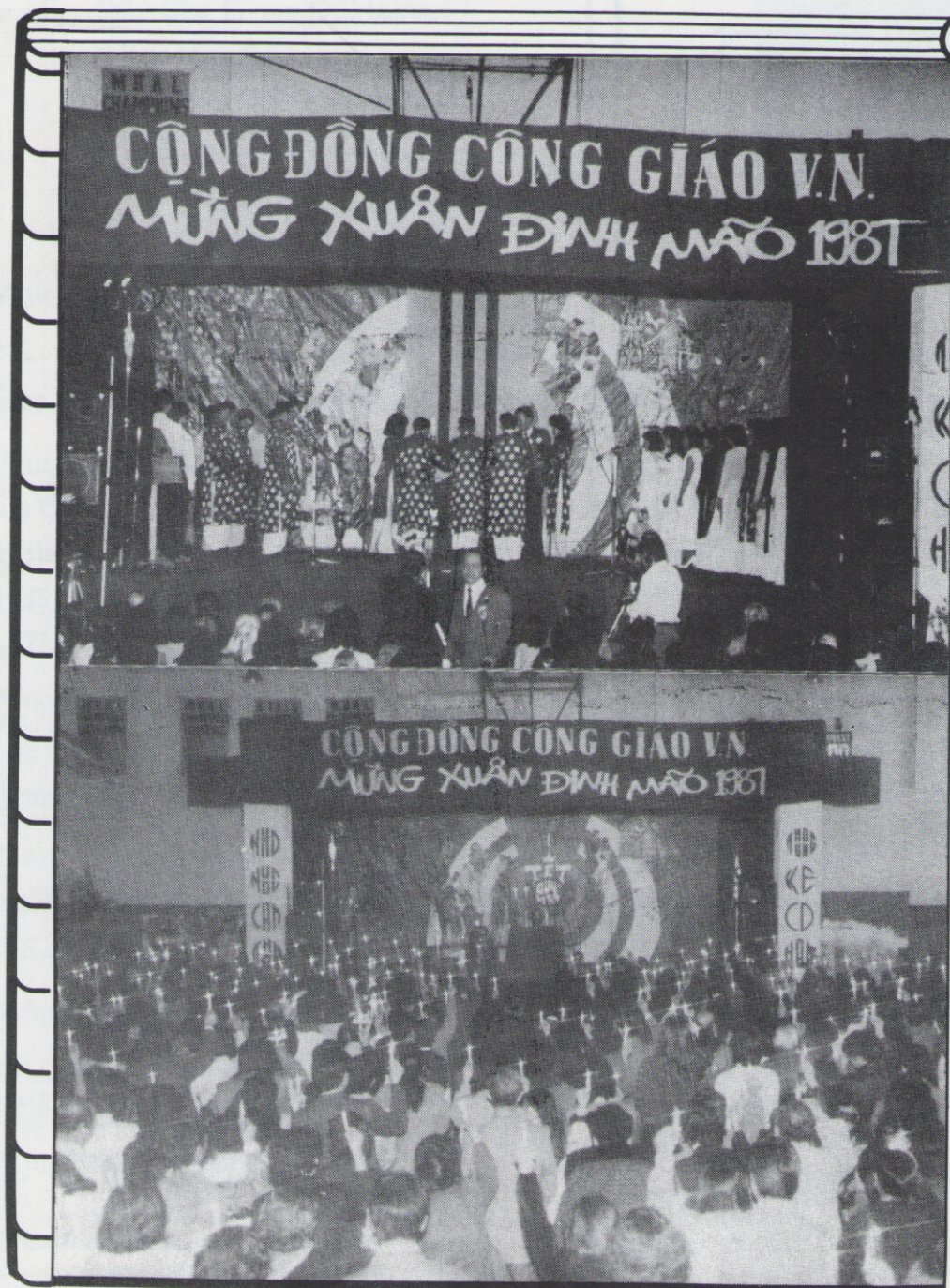

TUẦN BÁO
CHÍNH NGHĨA

TUẦN BÁO

CHÍNH-NGHĨA

BẢO TRỢ:

*Ban Chấp Hành và Giáo Dân
tại Đợ Đạo
Nữ Vương Các Thánh Hữu Đạo
Giáo Phận San Jose*

SÁNG LẬP:

*Ủy Ban Bảo-Vệ Công-Lý và
Hòa-Bình
tại Giáo Phận San Jose*

*điều hành :
Hoàng-Thông*

địa chỉ:

*685 Singleton Rd.
San Jose, CA. 95111.*

*điện thoại :
(408) 224 - 8318 .*

Địa Điểm Phân Phối Báo CHÍNH-NGHĨA

Kể từ nay, xin Quý Độc Giả liên lạc với Quý Vị thuộc Ban Chấp Hành hoặc Hội Đoàn sau đây để nhận báo:

BAN CHẤP HÀNH

Chủ Tịch BCH/CHĐ: Trần Công Thiện ... 224-2470
Phó Chủ tịch : Ô. Nguyễn Văn Hiệt ... 270-7211
Tổng Thư Ký: B. Trần Thị Hải ... 238-3276
PT Tổng Thư Ký: Hà Duyên Khánh ... 227-6597
Thư quỹ : B. Đỗ Điện Thoại ... 629-5938

KHU ĐÔNG SAN JOSE

Trưởng khu : B. Nguyễn Duy Liên ... 224-1006

KHU TÂY SAN JOSE

Trưởng khu : Ô. Phạm Minh Quý ... 251-6411

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Cán ... 947-7507

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Giang ... 298-5473

KHU NAM SAN JOSE

Trưởng khu : Ô. Bùi Trung Luân ... 578-3104

Phó Trưởng khu Ô. Đỗ Điện Thoại ... 629-5938

KHU BẮC SAN JOSE

Trưởng khu : Ô. Hồ Quang Nhựt ... 274-9606

Phó Trưởng khu Ô. Bùi Văn Lâm ... 272-2523

Phó Trưởng khu Ô. Hà Duy Tiến ... 274-9514

KHU MTV. VIEW

Trưởng khu : Ô. Vũ Duy Thịnh ... 969-8681

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Kim ... 967-1537

KHU SUNNYVALE

Trưởng khu : Ô. Nguyễn Ngọc Xuyên ... 262-3348

Phó Trưởng khu Ô. Trần Văn Ngọc ... 732-3792

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Mạnh Kim ... 496-0979

KHU SANTA CLARA

Trưởng khu : Ô. Trần Văn Cát ... 734-2686

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Văn Xoan ... 988-0316

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Trinh Hiền ... 988-3930

KHU MILPITAS

Trưởng khu : Ô. Hoàng Ngọc Văn ... 942-8680

Phó Trưởng khu Ô. Phạm Kim Thành ... 923-5735

KHU CAMPBELL

Trưởng khu : Ô. Lê Văn Y ... 378-6159

Phó Trưởng khu Ô. Ngô Minh Sơn ... 978-3386

Phó Trưởng khu Ô. Ngô Văn Xương ... 559-0815

HỘI ĐOÀN

- Legio Maria: Ô. Chương ... 744-1255
- Thiếu Nhi Thánh Thể: A. Bùi Định ... 274-2950
- Thanh Niên Công Giáo: A. Ng. Trọng Cường ... 2246
- Cầu Nguyện: Ô. Nguyễn Hữu Quỳnh ... 270-1836
- Các Bà Mẹ CG: B. Nguyễn Duy Liên ... 224-1006
- Giáo lý Thiếu Niên: A. Phạm Triệu ... 926-1846
- Giáo lý Tân Tòng: C. Phạm T. Kim Hằng ... 972-2014
- Hội Tương Tế: Ô. Trần Duy Dương ... 280-6789
- Cursillos: Ô. Nguyễn Du ... 245-4817
- Hội Kinh Thánh: C. Ngọc ... 224-8189
- Phong Trào Linh Thao: C. Phượng ... 274-8820
- Liên Minh Thánh Tâm: Ô. Hà Duy Tiến ... 274-9514

THÔNG CÁO

VỀ CÁC LỚP GIÁO LÝ VÀ VIỆT NGỮ

**Ủy ban Giáo Lý và Giáo Dục thuộc
Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam trân
trọng thông cáo:**

**Các lớp Giáo Lý tân tòng, Thêm Sức,
Xung Tội vỡ lòng và Việt Ngữ sẽ được
mở lại vào ngày thứ Bảy 21-02-1987 tại
Trung Tâm Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh
Tử Đạo, số 685 Singleton Road, San Jose,
Ca 95111.**

**Mọi chi tiết xin liên lạc với Cô Phạm
Kim Hằng, điện thoại số 972-2014.**

Nay thông cáo,

**TRONG THỜI GIAN CẨM LỄ VIỆT
NAM, CÁC GIÁO DÂN QUYẾT
ĐỊNH:**

- 1. DỰ THÁNH LỄ MỸ VÀO MỖI
CHÚA NHẬT LÚC 9 GIỜ 30
SÁNG, TẠI NHÀ THỜ CHÁNH
TÒA (GÓC ĐƯỜNG E. SANTA
CLARA VÀ ĐƯỜNG SỐ 8 SAN
JOSE).**
- 2. TIẾP TỤC ĐỂ DÀNH TIỀN
TRONG CÁC THÁNH LỄ ĐỂ
XÂY DỰNG MỘT GIÁO XỨ
THỂ NHÂN VN TƯƠNG LAI.**

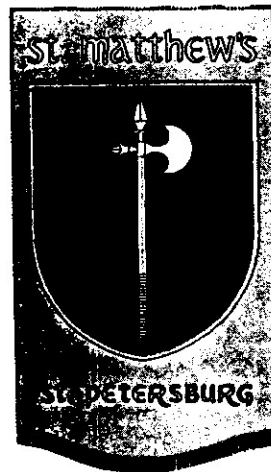

THƯ CẢM TẠ CỦA CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM GỬI ĐỨC GIÁM MỤC PIERRE DUMAINE

*****

San Jose ngày 5 tháng 2, 1987

Kính gửi: Đức Cha Pierre DuMaine
Giám Mục San Jose
7600 Y St - Joseph Avenue
Los Altos, CA 94022

Kính thưa Đức Cha,

Thay mặt Ban Chấp Hành Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, con viết thư này để bày tỏ lòng kính mến đối với Đức Cha nhân dịp đầu năm âm lịch.

Chúng con chân thành cảm tạ Đức Cha đã đến viếng thăm phòng triển lãm của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam trong Hội Chợ Tết tại Santa Clara County Fairgrounds vào ngày thứ bảy 31 tháng 1, 87. Cuộc viếng thăm này nói lên lòng ưu ái của Đức Cha đối với giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo. Con càng phấn khởi hơn khi thấy công luận khen ngợi thái độ thiện cảm này của Đức Cha.

Hôm ấy Đức Cha nói rằng vấn đề sẽ được giải quyết sớm. Con tin như vậy và hy vọng con sẽ có cơ hội thảo luận thẳng với Đức Cha về một kế hoạch thực tiễn nhằm mang lại sự bình an cho Cộng Đồng.

Trong tinh thần nhân ái và hòa giải của ngày Tết, con xin kính chúc Đức Cha một năm mới tràn đầy Hồng Ân Thiên Chúa. Xin Đức Cha nhận nơi đây lòng kính yêu và trung thành của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chúng con.

Trân trọng kính chào Đức Cha.

Giuse Trần Công Thiện
Chủ Tịch Ban Chấp Hành
Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam

THẦN HỌC TRANH ĐẤU

(Theology of Struggle)

HỒ SINH GIANG TỬ

Trong tổng luận “Ý nghĩa cuộc tranh đấu của Cộng Đồng San Jose” tôi đã trình bày khía cạnh thánh thiện của việc đấu tranh chống lại những lạm quyền trong Hội Thánh. Vì tầm quan trọng của vấn đề giữa thời buổi vàng thau lẫn lộn cần phải đào sâu cặn kẽ, lại cũng muốn độc giả nhìn đến phương trình tốt của sự đấu tranh và giúp hàm số đấu tranh một đường biểu diễn đẹp mắt, tôi dành loạt bài này để chứng minh rằng Cộng Đồng Công Giáo San Jose đã khởi sự đúng, đang tiến tới trong gian khổ (mà có cuộc tranh đấu nào lại không gian khổ!) sẽ kết thúc viên mãn vào một thời điểm nào đó.

Đề tài thần học tranh đấu (theology of Struggle) có thể bị hiểu lầm là thần học giải phóng (theology of liberation) nên công việc đầu tiên tôi sẽ xác định hai chữ đấu tranh trong nội dung đặc thù cũng như những khác biệt giữa hai đối tượng và phương thức của chủ thuyết thần học tranh đấu và thần học giải phóng. Ta hiểu một cách khái quát rằng thần học giải phóng chủ trương bạo động và cố gắng rửa tội cho thuyết vô thần cộng sản, còn thần học tranh đấu chủ trương bất bạo động và khơi nguồn từ kinh Thánh, Thánh Truyền, Giáo Phụ và được chứng minh qua Giáo Sử suốt 20 thế kỷ.

Như vậy đề tài thần học tranh đấu tiềm ẩn trong sự suy tư của các nhà thần học danh tiếng trên thế giới từ lâu và nhân vụ San Jose tôi muốn được hệ thống hóa đề tài này cho có lớp lang hầu giúp độc giả dễ dàng tìm hiểu, lãnh hội một cách thấu đáo cũng như tin tưởng vào sự tất thắng trong hành trình đã khởi sự.

I. TRANH ĐẤU: MỘT SỰ KIỆN.

Khi có con người là có tranh đấu. Ngạn ngữ thường nói sống là tranh đấu (Vivre c'est la guerre) Con người khởi thủy đã phải tranh đấu với thiên nhiên, muông thú để sinh tồn. Đã phải kiến tạo nên những căn chòi để trú ẩn tuyết sương, đã phải săn bắn thú vật để lấy da đắp thân mình che mưa che nắng. Nhà bác học Darwin (1809-1882) đã đưa ra

chủ thuyết biến hóa (Theory of evolution) để giải thích rằng từ cây cỏ, động vật cho tới loài người đã thay đổi từ từ để thích ứng với hoàn cảnh môi sinh hầu có thể tồn tại. Nói một cách khác, con người có hình hài hôm nay cũng đã phải trải qua bao nhiêu biến thiên trong dòng thời gian lọc lữa với bao thất bại và rủi ro, với bao thành công và kiên nhẫn trong cuộc tranh đấu chống thiên nhiên.

Kịp khi con người sinh sôi nảy nở, sự tranh đấu phát xuất không chỉ vì sinh tồn mà còn vì ghen tương thù oán, vì tham sân si nhiễm hại. Sách Thánh kể chuyện khi Cain giết Abel chỉ vì lẽ vật của Abel được Thượng Đế thương nhận, còn lẽ vật của Cain không được đoái hoài, đó là Cain muốn tranh đấu để độc chiếm quyền tế lễ Thiên Chúa, giao tiếp với Thiên Chúa (Gen. 4 1-16)

Cách thế chống đối của Adam, Eva trái mệnh lệnh của Thiên Chúa để nghe theo lời dụ dỗ đường mật của Satan dưới hình thức một con rắn cũng có thể hiểu là một sự tranh đấu của nguyên tổ loài người muốn cùng ngôi vị với Thượng Đế. Dĩ nhiên cuộc tranh đấu đã đem phần thất bại cho Adam Eva chỉ vì Eva không có được một cuộc tranh đấu có chính nghĩa mà chỉ vì lòng tham và nhệ dạ.

Bởi vậy, cuộc tranh đấu đáng được gọi là “tranh đấu” đúng nghĩa cần phải có những đặc tính nào đó. Cuộc tranh đấu đáng hy sinh tính mạng thì đòi hỏi nền tảng và lý do cao cả hơn những cuộc đấu tranh vì quyền lợi nhất thời. Tất cả các Thánh Tử Đạo đều là những anh hùng của tranh đấu chống lại quyền bính trần thế đã lạm dụng uy quyền để chối bỏ tôn giáo. Lẽ ra quyền bính trần thế có bổn phận phụ họa vào tôn giáo như thân xác phục vụ cho linh hồn, thì quyền bính trần thế đã lạm dụng chống lại quyền bính tôn giáo.

Giáo hội Công Giáo đã khai sinh và lớn lên trong sự đấu tranh. Hãy mở “Công Vụ các Tông Đồ” đó là quyển Giáo Sử đầu tiên cho biết những tranh đấu và bành trướng của Hội Thánh từ buổi sơ khai như thế nào.

Ngày lễ Chúa Thánh Thần hiện xuống được kể như lễ ra mắt của Giáo Hội Công Giáo. Thế nhưng một số người nhận xét “Các người này say rượu cả rồi” (Act. 2, 13) Nên Phêrô đã phải biện minh: “Không, những người này không say đâu như các người tưởng vì bây giờ mới là giờ thứ ba (tức 9 giờ sáng) (Act. 2, 15).

Tiếp đó những lần Phêrô bị bắt (Act. 4, 1-21) bị hạch hỏi (Act. 5, 17-33) bị đánh đòn (Act 5, 40). Rồi Herodê trảm quyết Giacôbê (Act. 12, 2) mở đầu chiến dịch bắt bớ Công Giáo tại Giêrusalem và các tông đồ đã di tản vừa truyền đạo vừa bảo vệ tổ chức. Nhờ thế mà Giáo Hội bành trướng. Nhất là với Thánh Phaolô, tông đồ dân ngoại với ba chuyến đi truyền giáo, ngài đã thiết lập nhiều giáo đoàn nhưng một trật cũng chịu nhiều gian khổ và tranh đấu với quyền bính trần thế (xem II Corinthe 11, 22 - 12, 10)

Tại Roma thủ đô Giáo Hội Công Giáo, ngày nay các du khách đều muốn đi xuống đường hầm gọi là hang toại đạo (catacombs). Đó là những nghĩa địa được làm dưới lòng đất để chôn cất những người công giáo đã chết cách bình thường hay được ơn Tử Đạo và để cử hành Thánh Thể. Vì cho đến ngày vua Constantin ra sắc chỉ 313 cho Công Giáo được tự do hành đạo thì hang toại đạo chính là nhà thờ, là nơi sinh hoạt của các giáo hữu. Ngày nay người ta đã tìm được 25 hang toại đạo phần lớn nằm dọc theo đường Via Appia và Via Ardeatina. Vào trong đó du khách sẽ không khỏi xúc động trước sự chịu đựng can trường và sự tranh đấu của những người công giáo trong thời kỳ này để bảo vệ đức tin của họ.

Tại Việt Nam dưới các thời Vua Minh Mạng, Thiệu Trị, Tự Đức các bậc tiền bối của chúng ta đã

gan dạ như thế nào để một lòng trung thành với đức tin cao quý mà Thiên Chúa đã ban cho. Ngày mai đây khi Đức Giáo Hoàng tuyên phong hiển thánh cho các Đấng Tử Đạo VN là tuyên dương sự đấu tranh tuyệt mức của các bậc tiền bối của chúng ta. Và ngày nay trên thế giới và ngay tại quê nhà bao người chiến sĩ kiên trung đã chống lại Cộng Sản vô thần giữ trọn niềm tin vào Thiên Chúa là những bằng chứng hào hùng nói lên ý nghĩa tranh đấu của truyền thống Công Giáo.

Cụ thể mà nói như trường hợp Đức Cha Nguyễn Kim Điền, ngày nay ở Việt Nam đang can trường chống lại chính sách đàn áp Công Giáo tại Giáo Phận Huế. Ngài đã bất chấp mọi sự sẽ xảy đến cho mình, ngài tranh đấu tới cùng cho tự do tôn giáo, cho quyền lợi Thiên Chúa. Ai đọc những dòng này mà không rướm lệ:

“Anh chị em thân mến,

Năm 1981 khi nhóm họp Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới, tôi đã tuyên bố điều này: “Trong quá khứ, nhiều Giám Mục đã chết để bênh vực quyền lợi Giáo Hội, nhưng hiện nay có giám mục nào sẵn sàng chết để bênh vực nhân quyền không? Ngày nay tôi được toại nguyện: Thiên Chúa kêu gọi tôi chịu lao tù và chết để bênh vực nhân quyền và công lý.

“Sắc lệnh về Tôn Giáo” ký tại Hà Nội ngày 14-6-1955 do ông Chủ tịch nước Cộng Hòa Dân Chủ Việt Nam và Chủ tịch Quốc Hội Phạm Văn Đồng, quyết định trong chương 41 điều 13 rằng: “Dân quyền không can thiệp vào những việc nội bộ các tôn giáo. Những liên lạc giữa Giáo Hội Công Giáo Việt Nam và Tòa Thánh Roma là việc nội bộ”. Điều 14 còn thêm: “Những tổ chức tôn giáo phải tôn trọng luật lệ của nước CHDCVN cũng như các tổ chức khác của quần chúng”.

“Nhưng khi luật lệ đó ngược với Thánh Ý Thiên Chúa, vì phạm nhân quyền mà luật căn bản nhất là tự do tín ngưỡng, lúc đó, như tôi đã đăng ký trong biên bản lập tại Sở Công An tỉnh Bình Trị Thiên ngày 15/10/1984. “Nhu Các Thánh Tông Đờ khi xưa và các vị tử đạo mọi đời, tôi phải tuân phục Luật Chúa hơn luật loài người”. Kết quả của việc đăng ký trên là lao tù và chết chóc. Những kết quả này, vị chủ chăn của anh chị em, ngày hôm nay đã sẵn sàng đón nhận. Ngài vui lòng đón nhận những kết quả đó như phần thưởng Chúa ban sau 25 năm Giám Mục, trong đó, 22 năm phục vụ Giáo Phận Huế.

“Mai này khi tôi bị bắt, tôi xin anh em đừng tin một điều tuyên bố nào, dù lời tuyên bố đó có mang chữ ký mà người ta gán cho tôi.

“Giờ đây, thưa anh chị em thân mến, tôi chỉ xin anh chị em một điều: Đợi ơn Thiên Chúa với tôi và tăng thêm lời cầu nguyện để tôi hoàn toàn trung tín với Thiên Chúa và Giáo Hội cho đến hơi thở cuối cùng”. (Trích thư Mục Vụ của ĐC Nguyễn Kim Điền, 19-10-85).

Những điều tôi vừa trình bày trên có thể tóm tắt là những sự đấu tranh có tính cách đối ngoại. Và bây giờ tôi muốn dẫn chứng đến cuộc tranh đấu có tính cách đối nội (inner struggle) rất ý nghĩa đã xảy ra tại công đồng Vatican II và đáng cho chúng ta học hỏi, phân tích. Đó là cuộc đấu tranh giữa các nghị phụ Công Đồng Vatican II với Giáo Triều (Roman Curia) là các Thánh Bộ trực thuộc Giáo Hoàng.

Được biết rằng Công Đồng Vatican II đã được ĐGH Gioan XXIII công bố ngày 25-1-1959 trước 17 vị Hồng Y trong các nghị lễ ở Vương Cung Thánh Đường Thánh Phaolô ngoại thành. Được

chuẩn bị cách chu đáo với giai đoạn tiền chuẩn bị (5/59 - 6/60) và chuẩn bị (11/60 - 10/62).

Giai đoạn tiền chuẩn bị được điều hành bởi Đức Hồng Y Tardini. Ủy Ban đã gửi văn thư tham khảo ý kiến của các Nghị Phụ, các Đại Học. Tất cả có 1998 bản văn trả lời. Đức Giám Mục Felia đã phân loại các câu trả lời với 9 thư ký của Ngài “Một cách cẩn thận và tinh tế” cùng các đề nghị của các Thánh Bộ cũng như những thỉnh nguyện của các đại học Công Giáo. Sự đức kết đem lại 8 pho sách lớn từ phía các nghị phụ, 3 pho từ các Đại Học, 1 pho từ các Thánh Bộ, 1 pho gồm các diễn văn, văn thư của ĐGH liên quan về Công Đồng, 2 pho về các phân tích những đề nghị và 1 pho về mục lục đối chiếu. Tất cả 16 pho sách ấy sẵn sàng làm căn bản cho Công Đồng nghiên cứu.

Kể đến giai đoạn chuẩn bị gồm 12 tiểu ban và 3 văn phòng tương ứng với sinh hoạt của giáo triều và tất cả đều được điều hành bởi Ủy Ban Trung Ương mà ĐGH làm chủ tọa, Ủy Ban Trung Ương được coi như tiểu công đồng gồm có 108 ủy viên và 27 cố vấn thuộc 57 quốc gia. Ủy Ban Trung Ương là cơ quan điều hợp với các tiểu ban, kiểm soát, điều chỉnh sửa chữa các bản văn, tuyên bố có thích hợp cho Công đồng hay không rồi đệ trình ĐGH để Ngài quyết định và lựa chọn. Tiếp đó ĐGM tổng thư ký Felia gửi tài liệu cho các ủy viên nghiên cứu. Sau 4 tháng các tiểu ban chính thức hoạt động với một số nhân sự là 871 người trong đó có 67 hồng y, 5 thượng phụ, 116 tổng giám mục, 135 giám mục, 220 linh mục triều, 282 linh mục dòng và 8 giáo dân. Sau 2 năm làm việc thành quả của các tiểu ban là tạo dựng được 70 lược đồ với 2060 trang giấy in. Đó quả là một sự chuẩn bị thật vĩ đại, vừa rộng rãi trong đề tài vừa sâu xa trong phân tích.

Cộng đồng đã khai mở thứ năm 11-10-62 Lễ Đức Maria Mẹ Thiên Chúa với một cuộc rước huy hoàng vào Đền Thánh Phêrô và một diễn văn đầy lạc quan tươi mát. ĐGH nói: “Ngày nay Giáo Hội muốn dùng trị được bao dung hơn... Giáo Hội tự xét cần đáp ứng nhu cầu hiện tại bằng giới thiệu chân lý trung thực hơn là kết án kẻ khác”. Và công việc của nghị phụ là thấu triệt giáo lý và phát biểu chân lý một cách thích hợp với thời đại. ĐGH nói: “Chất liệu của kho tàng Đức Tin là một việc và cách diễn tả Đức Tin là một việc khác”. Khuôn mặt huy hoàng của Đức Gioan XXIII chỉ 3 ngày sau đã nhuộm vẻ ưu tư vì một cuộc tranh đấu của nhóm nghị phụ Âu Châu hình thành mà chúng tôi muốn đọc giả suy ngẫm.

Việc xảy ra vào Phiên Khoáng Đại Hội đầu tiên, thứ bảy 13-10-62 là ngày có việc bầu các thành viên vào 10 tiểu ban của Công Đồng. Các tiểu ban này vô cùng quan trọng vì phụ trách nghiên cứu các lược đồ trước khi đưa ra Công Đồng học hỏi. Nói khác đi, tư tưởng của các thành viên có ảnh hưởng sâu rộng tới sự thảo luận và quyết định của các nghị phụ. Người lãnh đạo cuộc tranh đấu này chính là ĐHY Frings chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Đức kết hợp với ĐHY Lienart chủ tịch Hội đồng Giám Mục Pháp.

Sau thánh lễ, các nghị phụ nhận được 3 tập tài liệu do văn phòng tổng thư ký của Công đồng phát hành. Tài liệu 1 gồm danh sách của tất cả mọi nghị phụ. Tài liệu 2 là danh sách của những nghị phụ đã tham gia vào Ủy Ban Chuẩn Bị Công Đồng. Tài liệu 3 có 10 trang giấy in sẵn với 16 số cho mỗi trang để các nghị phụ điền tên người mình muốn chọn vào mỗi tiểu ban. Vấn đề khởi sự đấu tranh là ở tài liệu 2. Tài liệu này nhóm Đức - Pháp gọi là “danh sách giáo triều” nghĩa là giáo triều đã mặc nhiên giới thiệu những người gần gũi với Giáo Triều và như vậy không còn khách quan. Nhóm này lý luận: Công đồng là của các nghị phụ chứ công đồng không phải là của giáo triều. Nên Giáo Triều không thể “ấm ớ” vào đây.

Khi Tổng Giám Mục Felici, tổng thư ký Công Đồng giải thích việc chọn người vào các tiểu ban thì ĐHY Lienart, chủ tịch HDGM Pháp, một trong 10 vị chủ tịch đoàn đứng tại chỗ và xin phát biểu: Việc tuyển chọn cần phải làm thận trọng và sự thận trọng đòi hỏi thời giờ tìm biết khả năng của những vị thích hợp và sự tìm biết cần có thời gian thêm và xin đình hoãn việc tuyển chọn. Các Giám Mục Đức vỗ tay tán thưởng và sự tán thưởng lôi kéo thêm được một số nghị phụ.

Sau một phút im lặng Đức Hồng Y Frings, cũng là 1 trong số 10 vị chủ tọa đoàn đứng lên trình bày lý do tương tự và xin trì hoãn việc tuyển chọn đồng thời công kích Giáo Triều và cũng được sự tán thưởng.

Sự căng thẳng hiện ra rõ rệt. Nếu các vị chủ tọa tiếp tục theo nghị trình thì không khí mất sự cởi mở ngay từ đầu và có thể hiểu lầm cho suốt công đồng. ĐTGM Felici đã thỉnh ý ĐHY Tisserant là niên trưởng của Chủ Tọa Đoàn điều hành buổi họp hôm ấy. Và không lâu ĐTGM Felici tuyên bố chủ tọa đoàn đồng ý dời phiên họp này vào ngày thứ ba, 16-10-82. Phiên khoáng đại hội nghị đầu tiên kể cả thánh lễ kéo dài vốn vẹn tất cả có 50 phút và làm chùng hứng các quan sát viên

công đồng. Một Giám Mục Đức nói to cho một linh mục bạn từ đằng xa: “Đây là thắng lợi đầu tiên của chúng tôi” (That was our first victory). Không tranh đấu tại sao có chiến thắng? Tranh đấu gì mới được chứ?

Linh hồn của cuộc tranh đấu này phải kể là linh mục Edward Schillebeeckx dòng Đa Minh, thần học gia của Đại Học Nijmegen và cũng là nhà thần học cho Hội Đồng Giám Mục Đức. Ba tháng trước ngày Công Đồng nhóm họp, ĐGH ngày 13-7-62 đã gửi 7 lược đồ được gọi: “Những hiến chế và sắc lệnh đầu tiên” cho các nghị phụ nghiên cứu trước khi đem ra thảo luận ở Công Đồng. Nhận được các lược đồ này, 17 giám mục Đức họp ở Hertogenbosch theo lời mời của ĐGM Willem Bekkers để thảo luận riêng. Và các giám mục không hài lòng chút nào với bốn hiến chế tín lý: Nguồn Mạc Khải, Bảo toàn chân lý Đức Tin, Luân lý Kitô giáo, Trong sạch hôn nhân và gia đình. Người trình bày các nhận xét này không ai khác là cha Edward Schillebeeckx. Lý do mà cha Schillebeeckx đưa ra là các lược đồ chỉ phản ánh được tư tưởng của một trường phái thần học tức là tư tưởng của Roma mà không bao gồm được các trường phái khác. Phiên họp này đã dẫn đưa đến không khí không mấy thân thiện với Giáo Triều Roma và coi Roma là quá thủ cựu không thức thời. Các vị đi đến quyết định là nếu để Roma điều hành như xưa thì sự canh cải không tiến tới được. Phải tìm cách viết lại các lược đồ ấy.

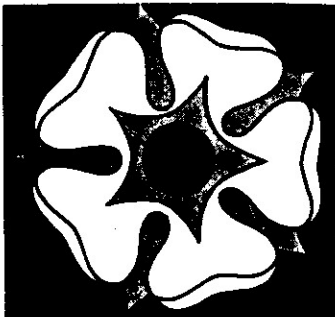

Muốn viết lại các lược đồ tức phải có nhân sự mới mẻ được đặt vào các ủy ban công đồng. Định hoãn việc tuyển chọn các thành viên. Nhóm Giám Mục Âu Châu tìm cách liên kết một số Giám Mục Ý, Tây Ban Nha, Mỹ, Úc, Canada, Ấn Độ, Trung Hoa, Nhật Bản, Chí Lợi, Bolivia. Và chiều ngày 15-10 một danh sách do Hội Đồng Giám Mục đề nghị được in và phân phối cho Hội Trưởng ngày hôm sau.

Thế là có 2 bản danh sách giới thiệu, một của Giáo Triều, một của các Hội Đồng Giám Mục. Và thực tế các nghị phụ để bản danh sách của Giáo Triều ra một bên. Và kết quả cứ 10 vị được các Hội Đồng Giám Mục giới thiệu thì 8 vị đắc cử. Nhóm Âu Châu chiếm 50% tại các Ủy Ban Thần Học là Ủy Ban quan trọng bậc nhất của Công Đồng và chiếm 60% tại Ủy Ban Phụng Vụ.

Với thành công này, Công Đồng không còn tiến hành theo Giáo Triều và Ủy Ban Chuẩn Bị do chính Đức Giáo Hoàng ấn định mà tiến theo ý hướng của nhóm Âu Châu.

Sự nhận xét của chúng ta là nhóm Giám Mục Âu Châu đã chống đối lại Giáo Luật khoản 222, 2 là khoản ấn định các nghị phụ phải tuân giữ tiến trình của cộng đồng do Đức Giáo Hoàng ấn định. Việc đình hoãn tuyển cử thành viên các ứng viên là một hành động đấu tranh đòi ưu thế cho Hội Đồng Giám Mục Các Quốc Gia địa vị của Giáo Triều, Cánh tay làm việc của Đức Giáo Hoàng, đại diện chính thức của Chúa Kitô ở trần gian. Áp lực của Nhóm Âu Châu còn mạnh đến mức là trong phiên khoáng đại hội nghị thứ ba ngày 20-10 Đức Thánh Cha đã chuẩn chức khoản 30 của luật điều hành công đồng (Council Rules of Procedure) trong đó tất cả các cuộc bầu cử đòi hỏi đa số tuyệt đối thì nay chỉ đòi đa số tương đối để các sự bầu cử trong phiên khoáng đại hội 2 có kết quả tức khắc.

Nghĩa là cuộc đấu tranh đã lấn át được Giáo Luật và sắc luật vì Công Đồng và khiến Đức Giáo Hoàng nhượng bộ. Và kết quả là công lao hoạt động của Ủy Ban chuẩn bị làm liên tục hai năm do Đức Giáo Hoàng điều khiển với thành quả 70 lược đồ đã bị các Ủy Ban Công Đồng đề ngoài một bên để soạn thảo các lược đồ mới theo tư tưởng của nhóm Âu Châu mà dẫn đầu là hàng Giám Mục Đức và hậu trường chính là Cha Edward Schillebeeckx.

Chúng tôi không đề cập đến những tư tưởng dẫn đầu của nhóm Âu Châu đúng hay sai mà chỉ nhìn vào đề tài đang tìm hiểu đó là sự đấu tranh nội bộ. Sự đấu tranh ít ai để ý nhưng đã thách đố chính thẩm quyền của Đức Giáo Hoàng, thách đố không chỉ những giáo luật ngàn đời của Hội Thánh về triệu tập và điều hành công đồng (Xem Giáo Luật mới khoản 338 cũng một luật tương tự như luật 222 được trưng dẫn ở trên) mà còn thách đố ngay những qui tắc tức thời còn nóng hổi của Công Đồng Vatican.

Giải thích sự nhượng bộ này cho biết Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII là người dễ tính, muốn dung hòa và cởi mở, nhưng vẫn còn là thắc mắc lịch sử là tại sao Đức Giáo Hoàng dễ dàng chịu lùi bước để cho công cuộc chuẩn bị 2 năm của 871 các bậc vị vọng trong Hội Thánh trở thành những hồ sơ thư viện mà thực ra chúng phải là những tài liệu chính thức, theo đó các nghị phụ phải học hỏi.

Tôi đã có nhiều lần dẫn chứng đến trường hợp Thánh Athanasio chống lại bè rối Ariô cũng là một sự tranh đấu nội bộ. Đành rằng tranh đấu nội bộ ít hơn so với sự tranh đấu ngoại vi nhưng sự tranh đấu nội bộ thường gay go hơn và cũng thường có tầm ảnh hưởng nhiều hơn. Trong loạt bài này tôi còn đan cử nhiều cuộc tranh đấu nội bộ để từ đó rút ra những nguyên tắc tranh đấu đã được Giáo Sử chứng minh và các nhà Giáo hội học thừa nhận.

Trong phạm vi trình bày ở đây, tôi chỉ nghiên cứu vào **các cuộc tranh đấu nội bộ mà thôi** tức là những tranh đấu của Giáo Hoàng - Giám Mục - Linh Mục - Giáo dân để phân giải thể nào là một cuộc tranh đấu hợp pháp và tìm hiểu những bài học quá khứ hầu rút ra những định luật cho những cuộc tranh đấu này.

Di nhiên những người lãnh đạo các cuộc tranh đấu như vậy thường thì lúc đầu dễ bị hiểu lầm, khinh chê, lên án nhưng với thời gian, hành động của họ được tán thưởng. Thí dụ trường hợp tranh đấu của Thánh Catarina Sierra để đưa Tòa Thánh tại Avignon rời về Roma. Thánh nữ đã bị người

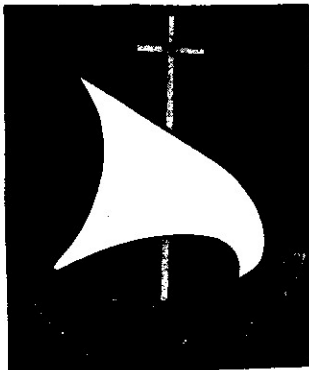
đời mà mai coi là cao ngạo, đần độn và có người cả dám đặt tên là “con điếm”. Thế mà lịch sử đã chứng minh công cuộc tranh đấu của Thánh Nữ thật vẻ vang: Đức Thánh Cha rời tòa về Roma chấm dứt thời kỳ Giáo Hội ly khai Bên Tây, và “con điếm” mà người đời mà mai đã thành “Hiến Thánh” cho nhân loại suy phục tôn kính.

Vậy bình luận một vụ tranh đấu nội bộ chớ vội ồn ào, đa ngôn mà hãy thận trọng tìm về nguồn cội của vấn đề. Nếu vấn đề có căn bản giáo lý, đủ dẫn chứng thần học thì sớm muộn sự kiên trì cũng đem lại kết quả. Chỉ sợ người đấu tranh đã xây dựng đối tượng trên ảo tưởng, cảm tình nhất thời mà thôi. Thế nên khi xét đến tương lai của cuộc đấu tranh có hai điều độc giả nên chú ý là **nền tảng** của cuộc đấu tranh và **tinh thần** của người đấu tranh.

Thiếu một trong hai yếu tố này, cuộc tranh đấu sẽ đi đến thất bại. Tinh thần của người đấu tra nh sẽ lựa chọn những phương thức đấu tranh thích đáng. Nếu người đấu tranh là những kẻ thù của Hội Thánh ẩn núp bên trong, chắc chắn sẽ có những chém giết đổ máu như trường hợp Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolo I bị mưu sát. Nếu người đấu tranh là những chiến sĩ can trường như Jean d'Arc thì dù có bị kết án tuyệt thông họ cũng sẽ được phong thánh. Vấn đề sẽ lệ thuộc thời gian và thời gian sẽ có câu trả lời.

Trở về với sự kiện đấu tranh, tôi chỉ muốn độc giả hiểu rằng tranh đấu là một sự khác thường xét về sinh hoạt bình thường của tôn giáo, nhưng đừng quên rằng tranh đấu là một sự thông thường như một trong nhiều hình thức cải thiện Hội Thánh được nhìn như một tổ chức vừa thần linh vừa nhân loại và vì con người có hữu hạn, có lỗi lầm nên tranh đấu nhằm đưa về hoàn hảo và xây dựng.

(còn nữa)

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO CA NGỌI ĐỨC GIÁM MỤC PIERRE DUMAINE VÀ LIÊN HỘI NGƯỜI VIỆT QUỐC GIA BẮC CALI

(Tin San Jose)

Trong một văn thư đề ngày mùng 6/2/87 gửi cho các hội đoàn trực thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose, Tiến Sĩ Trần An Bài đã ca ngợi lòng vị tha, sự yêu mến và nghĩa cử cao đẹp của vị chủ chiên đối với đàn chiên Việt Nam, Đức Giám Mục DuMaine tại San Jose trong những ngày Tết vừa qua. Ngoài ra Cộng Đồng Công Giáo cũng ca ngợi sự hy sinh, những nỗ lực xây dựng Cộng Đồng cũng như giúp vui cho đồng bào Việt Nam trong Hội Chợ Tết Đinh Mão của Liên Hội Người Việt Quốc Gia Bắc Cali.

Ngoài những lời lẽ ôn hòa ca ngợi, Cộng Đồng Công Giáo cũng đã dành cả một đoạn văn để kêu gọi những người anh em Công Giáo không thích có một Giáo Xứ Thể Nhân cho người tị nạn cũng như thích hòa nhập sớm trong đời sống xã hội Mỹ, xin đừng vì những quyền lợi nhỏ nhen, riêng tư mà quên đi quyền lợi tối thượng của Cộng Đồng tị nạn, của những người già cả, tương lai của cả một thế hệ thanh thiếu niên Việt Nam.

Bản văn cũng đã nhắc đến những tẩy chay và những lời lẽ có tính cách hăm dọa đồng bào khi đến tham dự Hội Chợ Tết của một nhóm người, nhưng riêng Cộng Đồng Công Giáo thay vì phải lẩn quẩn trong cái bối cảnh bị hăm dọa, bị tẩy chay thì ngược lại đã vươn lên trong sự tha thứ, trong nghĩa cử hòa giải để đi tìm một con đường xây dựng cho Cộng Đồng.

Và sau cùng bản văn cũng đã cảm ơn các cơ quan truyền thông, truyền hình, các hội đoàn và đặc biệt đồng bào không phân biệt tôn giáo chẳng những chỉ tham dự, hiện diện, mà còn đóng góp tinh thần và tài lực cho những công tác của Cộng Đồng Công Giáo trong suốt gần một tháng qua, từ chương trình Văn Nghệ đón Xuân, mừng Tết nhưng vẫn thương kẻ cơ hàn, chương trình Xây Dựng Cổng Tam Quan ngay mặt tiền của Hội Chợ, chương trình phát quà cho những người Mỹ nghèo tại công trường St James. Trong những lời lẽ cuối cùng, Cộng Đồng Công Giáo đã tâm niệm như sau: “Xin hồn thiêng sông núi phù trợ cho những con dân nước Việt lưu lạc ở xứ người tìm được sự cảm thông, lấy nhân ái làm chủ trương, lấy tình nghĩa đồng bào ruột thịt để gây sự kết đoàn, lấy đạo đức làm căn bản cho đời sống để một mai trở về đất nước không còn Cộng Sản bạo tàn không còn đầy ải và áp bức.”

ƯỚC NGUYỆN ĐẦU XUÂN

LỆ HẰNG

Ánh bình minh của ngày đầu Xuân êm dịu hát qua cửa sổ chói lên mặt tươi sáng của nhà tôi. Tôi đứng dậy, nhẹ nhàng kéo khung cửa cho thoáng để ánh sáng chói chang và bầu không khí trong lành tràn ngập vào phòng. Tôi quay lại giường, đánh thức nhà tôi để chuẩn bị du xuân tại Fairgrounds. Từ những ông bà cụ già cho đến các em còn nằm trong xe đẩy lũ lượt kéo về vui Xuân. Xa xa, tôi thấy 1 chiếc cầu vồng thật cao, dưới cầu là 1 cổng Tam Quan to lớn với mái ngói đỏ rực và 4 chữ “Hội Tết Việt Nam” không thoát khỏi ánh mắt của những người đi qua. Lại gần, tôi nhìn thấy những huy hiệu quen thuộc và vài hàng bút tích ghi: “Cổng Tam Quan do Cộng Đồng Công Giáo VN thực hiện”. Tới gần hơn nữa tôi mới cảm nhận được 1 công trình kiến trúc của giáo dân VN. Cổng Tam Quan vĩ đại này là hiệu hiệu cho sự trưởng thành lớn mạnh của Cộng Đồng người Việt Bắc Cali nói chung và một tinh thần đoàn kết thắm thiết chặt chẽ của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose nói riêng. Sự trưởng thành này tôi đã nhận thấy được ở giáo dân trên nửa năm qua, và bây giờ Cổng Tam Quan này đã chứng minh cho tôi thấy sự đoàn kết của họ còn vững mạnh hơn. Tôi cảm tưởng như mình đang ở trên đất Việt khi đi dưới cổng Tam Quan vào chợ Tết. Tôi đi quanh một vòng xem triển lãm tranh ảnh và những nghệ thuật khác. Tôi thúc hối nhà tôi đi thẳng tới kỳ đài. Sau buổi chào quốc kỳ Việt-Mỹ chấm dứt, tôi mới có dịp nhìn chung quanh và tôi chợt nhận thấy Đức Cha DuMaine ngồi bên cạnh Cụ Phúc, vị Chủ Tịch Liên Hội Bắc Cali và cũng là Chủ Tịch Hội Chợ Tết. Bao quanh các quan khách, tôi thấy rất nhiều người mang huy hiệu Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam. Tôi đi tới gian hàng của giáo dân. Ở đây, 2 hình ảnh đã in sâu vào trí óc tôi, một Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo và hình ảnh của Đức Cha. Vì không nhiều thì giờ, nên tôi đã không ở đó để chứng kiến cảnh Đức Cha ghé thăm gian hàng và các giáo dân đón tiếp Ngài tại gian hàng ra sao. Hình ảnh này đã làm tôi băng khuâng

và cảm động về tình cảm của giáo dân đối với Đức Cha và đây cũng là dấu hiệu tốt của đầu năm mới để Đức Cha nhìn thấy sự ôn hòa và lòng kính mến của các con chiên Việt Nam đối với Ngài.

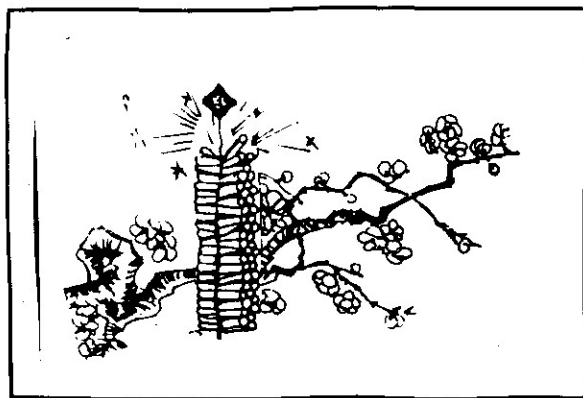

Nhưng tiếc thay, Đức Cha đã không có nhiều dịp tiếp xúc trực tiếp với giáo dân Việt Nam và đã trên hai năm nay, Ngài bị báo cáo hoàn toàn sai lạc về những sinh hoạt trong cộng đồng bởi vài linh mục và một vài cá nhân bất mãn với cộng đồng. Linh mục là người lãnh phạm sự cao quý nhất để diu dắt giáo dân trong cuộc đời mai sau với một tinh thần sáng suốt, một tâm tình hiền hậu và một linh hồn trong sạch, chứ không phải là người lo đề cao chức vị, lo củng cố địa vị, phát huy uy thế và nhất là tìm lợi lộc để sống một cuộc đời vinh thân chảnh miệng gì đến sự công chính, bất kể lời cảnh tỉnh của lương tâm, nêu ra những lý lẽ của tự ái rồi dựa vào quyền thế của bề trên mà tuyên bố, hành động, làm những cử chỉ cấm cách bất công và gây ra nhiều xáo trộn trắng trợn trong cộng đồng. Khi bị giáo dân nhận ra được những lỗi lầm, Linh Mục Dương và nhóm anh em ủng hộ Ngài cũng cứ găm đầu trên con đường sai lạc, cất nghĩa chủ quan những hành động phá hoại của họ và cố gắng che giấu những việc làm của họ bằng cách đổ lỗi cho giáo dân nào là bạc ân, bội nghĩa, nào là Cộng Sản giết đây, âm mưu chính trị.

Tất cả các nhà nghiên cứu về Tân ước đều đồng ý rằng không có một khoản chương nào nói về chức vị Linh Mục. Nhưng họ chỉ tìm thấy khi cộng đoàn giáo dân đông đảo, các Thánh Tông Đồ lập ra chức phụ tế để giúp đỡ các Ngài trong công việc phục vụ và rao giảng tin mừng. Ngày xưa, số tín hữu một ngày một tăng thêm, người Do-Thái nói tiếng Hi-Lạp khiển trách người Do Thái bản xứ, họ cho là các quả phụ của họ không được chăm sóc chu đáo trong việc cấp phát lương thực hàng ngày. Mười hai Tông Đồ liền triệu tập một số đông tín hữu lại và tuyên bố rằng: “Chúng tôi không thể nào bỏ việc rao giảng lời Chúa để lo việc ăn uống được. Vậy anh em hãy chọn trong anh em lấy 7 người tài đức, khôn ngoan, và đầy ơn Chúa Thánh Thần, để chúng tôi giao phó cho họ phụ trách các công việc ấy. Còn chúng tôi thì chuyên lo cầu nguyện và giảng dạy”. Các tín hữu tán thành ý kiến đó và họ chọn được 7 ông đầy đức tin và đầy ơn Chúa Thánh Thần. Họ giới thiệu các ông này với các Tông Đồ; các Thánh Tông Đồ cầu nguyện rồi đặt tay trên các vị ấy. Câu chuyện này cho ta

thấy, khi bắt đầu lập chức phụ tế, các Thánh Tông Đồ đã trực tiếp hỏi ý giáo dân rồi các Ngài mới bổ nhiệm. Ngay thời ấy, các Thánh Tông Đồ đã nhận thấy rằng sự phục vụ và truyền giáo tới người thụ giáo được kết quả tốt đẹp là nhờ ở lòng tín nhiệm ở họ đối với những người diu dắt, và các Ngài đã bổ nhiệm theo ý dân tiến cử. Nói một cách khách quan, **quyền chức** Đức Giám Mục, vị thừa kế các Thánh Tông Đồ có quyền bổ nhiệm Linh Mục làm chánh xứ Họ Đạo. Nhưng theo **tình lý** và để việc phục vụ của vị Chánh Xứ được kết quả tối đa, Đức Cha nên hội ý giáo dân trước. Những hành động trong bóng tối và sự cố tình không muốn hoạt động và chia xẻ với giáo dân đã làm những lời tuyên bố của Linh Mục Dương mất đi sự tín nhiệm, không tuân cứ và coi thường. Linh Mục Dương đã mượn chức vị Chánh Xứ, mà đối với tôi – Ngài chẳng khác gì một vị vua không ngài – đã xử thế với giáo dân bằng sự kiêu căng. Ngài đã quá kiêu căng cho mình sáng tạo, sẽ phát triển được những tài đức, khả năng của mình mà quên rằng Chúa Giêsu là nguyên nhân và là cứu cánh của mình. Linh Mục Dương đã phục vụ gì cho giáo dân trong 6 tháng qua? Hay Ngài chỉ đi lo tìm những kế hoạch này, mưu kế nọ để cho cá nhân mình được vinh hiển, chớ không cần phục vụ quyền lợi cho giáo dân và Ngài vẫn còn mơ ước một quyền chức Chánh Xứ mà Ngài không xứng

đáng hay không có phương thế để chiếm đoạt. Nếu Linh Mục Dương là một Linh Mục “bình thường”, có đức khiêm nhường, hy sinh và là người biết yêu thương con chiên thì Ngài hãy xin từ chức để đem lại bình an cho Họ Đạo. Người khiêm nhường không phải là người tự ti mặc cảm hay thiếu tự tin, nhưng là người sáng suốt, thành thật nhận mình có khuyết điểm, có ưu điểm, có tài đức hay tật xấu.

Vài tháng trước đây, Linh Mục Barnabas Nguyễn Đức Thiệp, một Linh Mục bề trên của Dòng Dòng Công đã về đây theo lời mời của Tòa Giám Mục, để nhận định tình hình nhưng Ngài đã về đây với tư cách một “điệp viên”. Khi Ngài hiện diện tại San Jose, Ngài có thể đánh chính tư cách “sứ giả” của mình với báo chí địa phương và nhất là đối với giáo dân. Nhưng sau khi mọi việc đã xong, Ngài mới đánh chính tư cách của Ngài không phải là “Sứ Giả Hòa Giải” trên tờ Dân Chúa cách đây hàng ngàn dặm. Mĩa mai là sau trên một tháng ở San Jose, Ngài đã không ghi nhận được số giáo dân tại Họ Đạo như lời Ngài nói trên Dân Chúa, như thế bản tường trình của Ngài về biến cố tại San Jose là hoàn toàn sai lạc. Con số giáo dân là

một yếu tố ai cũng nhận ra được mà trái lại Linh Mục Thiệp chỉ nghe bên này nói, bên kia nói, bên kia nói rồi về tường thuật lại. Quả thật như Đức Khổng Tử nói: “Nghe ở đầu đường mà nói là cuối đường là mất đức” (Đạo thính nhi đồ, thuyết đức chi khí giả). Ngày xưa, chỉ vì đức tính hèn nhát và lo bảo tồn chức vị của mình mà Quan Philatô đã rửa tay và nạp Đức Kitô cho dân đem đi giết. Hành động rửa tay hèn nhát này đã được lưu truyền đến những người Kitô hữu hay những người đang tìm hiểu về Đức Kitô. Nhưng hành động của Quan Philatô, theo tôi vẫn không đáng buồn bằng hành động của Linh Mục Thiệp, vì dù sao Quan Tổng Trấn Philatô cũng đã nói lên sự thật (Đức Kitô không có tội). Ngài đã hỏi dân

chúng 3 lần: “Người này có tội gì? Ta không thấy người này có tội gì đáng chết cả. Ta sẽ đánh đòn rồi tha về.” (Luca XXIII, 22). Thấy mất công, lại sợ có náo động, Quan Philatô lấy nước rửa tay trước mặt dân chúng và nói: “Ta không có tội đổ máu người lành này, mặc kệ các người” (Mathêu, XXVII, 24). Còn Linh Mục Thiệp, sau khi viết xong bản tường trình vắn tắt để đổ thêm sự bất hòa giữa giáo dân và Đức Cha và rồi Ngài đã rửa tay tuyên bố: “Vi nhiệm vụ của tôi là tìm hiểu và trình bày nhận định tình hình, nên công việc của tôi kể là xong”. Hành động vô trách nhiệm này đã phá hủy uy tín của Ngài nơi giáo dân San Jose. Như Đức Giêsu Kitô phán: “Ai trung tín trong việc nhỏ, cũng trung tín trong việc lớn, ai gian xảo trong việc nhỏ, cũng gian xảo trong việc lớn. Vậy, nếu anh em không trung tín khi dùng của cải gian trá thì ai dám ủy thác cho anh em của chân thật” (Luca XVI, 10-11). Khi Linh Mục Thiệp nhận lãnh trách nhiệm của mình do Đức Cha trao phó là lúc Ngài biểu lộ nhân cách, gia tăng chí khí, ý thức giá trị của cá nhân mình. Nhưng ngược lại Ngài đã không có tinh thần trách nhiệm, không can đảm lãnh các hậu quả, của sứ mệnh, công việc và lời nói của Ngài. Linh Mục Dương, và Linh Mục Thiệp có thể đánh lừa những điều chân thật đối với những giáo dân hoặc những người ở xa San Jose, chứ không có thể nào đánh lừa được giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo hay lừa lương tâm hai Ngài và nhất là Thiên Chúa Toàn Năng. Giá trị của con người, phần lớn là do sự thành thật của lời nói và một trong những điều kiện vững chắc nhất để được hạnh phúc là có thể ngó toàn diện đời sống của mình mà không hổ thẹn và

không bị lương tâm cắn rứt. Vì dưới bóng mặt trời này, ngoài Tào Hóa ra, các ngài còn có toà án lương tâm nữa.

Xuân sang, đông tàn, từ cổ chí kim nhân loại học lịch sử đều tránh sự tái diễn đáng tiếc trong quá khứ xảy ra trong tương lai. Áng mây phủ mặt trời đã dần dần tan loãng để giáo dân Họ Đạo và Đức Cha DuMaine, người Cha thiêng liêng của Họ Đạo và Đức Cha DuMaine, người Cha thiêng liêng của họ sẽ nhìn thấy nhau và hiểu nhau hơn trong ánh sáng sự thật của Đức Kitô. Sự thật về tư cách của giáo dân Việt Nam cần phải được trình lên Đức Cha bởi chính họ hay một vị Chánh Xứ công chính mang một tinh thần xây dựng. Sự báo cáo sai lạc của Linh Mục Lưu Đình Dương qua những năm tháng qua đã hủy hoại nhân cách cần thiết để có thể đại diện giáo dân trước Đức Cha. Báo cáo sai lạc là một căn nguyên đã gây ra sự hiểu

lầm giữa Đức Cha và giáo dân San Jose. Chính vì vậy, giáo dân không muốn tình cảnh tái diễn này, nên đã không đồng ý Linh Mục Dương và nhóm anh em ủng hộ Ngài đứng ra đại diện giáo dân để tiếp tục báo cáo sai lạc về nhân cách và tinh thần sống đạo của giáo dân lên Đức Cha. Muốn đứng ra **đại diện** cho đa số giáo dân, điểm tiên quyết là Linh Mục Dương phải được sự ủng hộ của đa số giáo dân mà Ngài sẽ đại diện và yếu tố thứ hai là **nhân cách** của Ngài chưa đủ để lãnh trách nhiệm đó. Đầu năm mới là dịp để Đức Cha và các con chiến Việt Nam của Ngài bắc lại nhịp cầu với những tiếng nói chân thật và sự hiểu biết rộng rãi về tinh thần đoàn kết, ôn hòa của giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

*Đem chính-nghĩa để thắng hung-tân
Lấy chí-nhẫn mà thay cường-bạo*

VOICELESS VOICE

TIẾNG NÓI CỦA NHỮNG NGƯỜI KHÔNG CÓ TIẾNG NÓI

Kính gửi Ban Biên Tập tuần báo Chính Nghĩa

Kính thưa quý vị trong Ban Biên Tập,

Thưa quý vị, đây là bản dịch từ lá thư tiếng Anh được gửi cho giáo dân Mỹ trong ngày chủ nhật 01 tháng hai 1987 vừa qua. Chúng tôi viết lá thư này với mục đích thứ nhất là cảm ơn những anh chị em công giáo Mỹ bởi những nghĩa cử cao đẹp họ đã làm cho Cộng Đồng Việt Nam chúng ta; thứ đến, kêu gọi sự can thiệp của họ trong vấn đề nan giải hiện tại. Xin quý vị trong ban biên tập nhận đăng lá thư này để giúp chúng tôi gióng tiếng nói lên Giáo quyền địa phương và cộng đồng Công Giáo Việt Nam.

Vì số trang báo của quý vị có hạn chúng tôi xin chia lá thư làm hai phần và xin được đăng phần hai vào kỳ tới.

Thành thật cảm ơn.

Voiceless Voice

Kính gửi anh chị em Công Giáo Hoa Kỳ.

Xin chúc mừng các bạn, chúng tôi những người bạn Công Giáo trẻ Việt Nam, kính chúc các bạn một năm mới an khang, thịnh vượng và tràn đầy hồng ân Thiên Chúa. Nguyên xin bình an của Chúa Giêsu Kitô luôn ở cùng các bạn. Mỗi dịp Xuân về, khởi điểm cho một năm mới đầy hứa hẹn. Theo truyền thống Hoa Kỳ, chúng tôi xin chia sẻ với các bạn cuộc sống của chúng tôi, những người Công Giáo trẻ, tị nạn tại Giáo phận San Jose. Ước mong rằng lá thư này sẽ giúp bạn hiểu rõ hơn tấm lòng của chúng tôi là luôn luôn mong muốn được hòa hợp với bạn trong tình yêu thương tương trợ của Chúa Thánh Linh.

Cuộc đời tị nạn của chúng tôi bắt đầu từ ngày lịch sử 30-4-1975. Hàng ngàn người vội vã rời bỏ quê hương yêu dấu. Họ vượt biển đông, băng rừng, bất chấp bao hiểm nguy. Người thành công, kẻ thất bại. Thật vậy, mỗi chuyến đi là một cuộc mạo hiểm cam go, giá phải trả có thể là chính

mạng sống của mình! Người ta tự vấn rằng: động lực nào thúc đẩy họ ra đi bỏ quê hương xứ sở như vậy? Một động lực có sức mạnh hơn cả sự chết!

Với quá khứ đau thương, bằng những kinh nghiệm bản thân câu trả lời duy nhất, chúng tôi thiển nghĩ: Vì Tự Do. Phải, tự do còn quý hơn mạng sống mình. Trên thế gian này, không có vật gì có thể so sánh được với Tự Do.

Vì tự do, chúng tôi sẵn sàng trao đổi mạng sống mình. Vì tự do, giờ đây chúng tôi nhận thấy lòng hệt hăng và xa cách tổ quốc.

Nhưng thực chất của tự do là gì?

Trong quá khứ, vì quá trẻ, thiếu kinh nghiệm đời, chúng tôi chưa hiểu hoàn toàn hai chữ Tự Do. Dù sao, một điều chắc chắn là chúng tôi không muốn trở thành người Cộng Sản, người chỉ nghĩ bạo động là cách giải quyết duy nhất những vấn đề xã hội; người xác quyết rằng Thiên Chúa đồng nghĩa với á phiện; người chỉ biết tôn thờ đảng và một chủ thuyết đã mang lại những cuộc cách mạng đẫm máu. Người cho ý thức hệ của họ là cao siêu trên hết mọi tư tưởng. Trái ngược hẳn, chúng tôi tự nhận mình là người Công Giáo trẻ, là người tin vào Công Lý và Hòa Bình. Một con đường duy nhất để nhân hậu hóa con người. Chúng tôi tuyệt đối tin tưởng vào Thiên Chúa rất nhân từ. Chúng tôi tôn trọng sự tự do cá nhân và mong mỗi một cuộc sống hòa đồng với mọi người.

Đã có một lần chúng tôi hiểu tự do là như vậy. Thực sự định nghĩa đó quá nông cạn vì trí óc còn non nớt. Đúng thế, những năm dài định cư, chúng tôi mãi thấy tâm hồn mình hoài nặng trĩu những nỗi lo âu, bồn chồn.

Ngày tháng trôi qua, những nỗi lo càng ám ảnh nhiều hơn. Cho đến bao giờ đời sống ổn định đây? Vô nghề nghiệp, Anh ngữ lại quá kém. Rồi đây, mình mãi mãi chìm sâu trong cảnh nghèo túng. Lòng chỉ hoài một nỗi tuyệt vọng. Dân Mỹ sao xa lạ quá! Văn hóa Mỹ sao hoàn toàn mới lạ, chúng tôi cảm thấy mình thật xa cách với mọi người,

không làm sao giao thiệp với những người chung quanh. Kết cuộc đành phải thỉnh lạng để xa lánh mọi người. Nhưng thực ra lòng của chúng tôi cô đơn, tâm trí của chúng tôi giao động. Người nhớ nhà, kẻ thương tiếc những thân nhân quá cố. Đời chỉ đầy thất vọng và chán chường! Thế mới hiểu được nỗi cô đơn hành hạ như thế nào. Thậm chí, có những người trở thành điên khùng. Hoa Kỳ là đất nước của tự do thế sao chúng tôi vẫn chưa tìm ra được?!

Thế nhưng, các bạn đã xuất hiện như một vị cứu tinh trong giây phút cùng cực nhất của cuộc đời. Ngày nay chúng tôi có tự do một phần cũng nhờ ơn các bạn. Đúng thế, cá nhân hay đoàn thể của các bạn tất cả đã nâng đỡ chúng tôi thật nhiều. Là ân nhân, các bạn vun đầy đời sống vật chất của chúng tôi. Sự bình an trở lại với tâm hồn cũng do lòng yêu mến và thân thiện của các bạn, những người hướng dẫn chúng tôi hiểu rõ hơn hai chữ TỰ DO.

Chúng tôi còn nhớ rõ lần đầu tiên khi đến đây với hai bàn tay trắng, các bạn đã không để chúng tôi đói khát ngoài hè phố mà lại bảo lãnh, cho chúng tôi quần áo mặc, và cho chúng tôi ăn ở ngay trong nhà các bạn. Các bạn còn dạy chúng tôi Anh Văn, giúp chúng tôi tìm việc, giảng cho chúng tôi hiểu những truyền thống Mỹ. Làm sao chúng tôi làm ngơ trước những nghĩa cử của các bạn bởi vì ý nghĩa của hai chữ Tự Do!

Hơn thế nữa, chúng tôi còn nhớ các bạn đã giúp chúng tôi tìm lại được sự tự tin và bình an tâm hồn, tình trạng tinh thần cần thiết cho sự hiện hữu của mọi sự tự do đích thực. Các bạn đã làm cho chúng tôi tự tin khi cho chúng tôi biết vô số những cơ hội trên mảnh đất tự do này. Khi các bạn, cho chúng tôi mượn nhà thờ, chúng tôi cảm thấy được trọng đãi và yên tâm. Khi các bạn cho biết nước Mỹ là nơi kết hợp biết bao dân tộc trên thế giới thì điều này làm chúng tôi hãnh diện là người Việt Nam. Trong khi khuyến khích chúng tôi bảo tồn văn hóa và những tập tục, các bạn đã làm chúng tôi tự tin để lập nên một đoàn thể công giáo lớn nhất nhì trên đất Mỹ. Tình thân hữu đã làm chúng tôi vui sướng và chúng tôi luôn ghi nhớ tất cả những gì các bạn đã làm cho chúng tôi.

Điều quan trọng nhất là các bạn đã giúp chúng tôi hiểu hai chữ Tự Do là gì. Khi chúng tôi đã am hiểu ý nghĩa của tự do thì bao nhiêu kết quả mang lại cũng không sánh bằng với sự thông hiểu mới này. Các bạn có thể cho chúng tôi một con cá để sống qua ngày. Nhưng theo phương châm Trung

Hoa các bạn đã dạy chúng tôi câu cá để tự nuôi thân hết cuộc đời. Quả thật khi con người đã có tự do mà không biết tự do thật sự là gì thì có ích lợi gì đâu! Rất có thể người ta vẫn không được tự do mặc dầu giàu có về vật chất và bình thường khỏe mạnh về mặt tâm lý: lý do là con người có thể trở thành nô lệ cho quyền bính và tiền bạc. Nhưng nếu chúng ta hiểu và sống thực theo ý nghĩa của tự do, chúng ta mới tự do thật sự. Và đây là món quà quý giá nhất mà các bạn đã dành cho chúng tôi. Các bạn không những đã giúp chúng tôi sống thoải mái về mặt vật chất và đạt được bình an tâm hồn mà còn giúp chúng tôi am hiểu ý nghĩa của chính sự Tự Do.

Trước đây, chúng tôi đã học được những kinh nghiệm từ các bạn rằng sự tự do phải được bắt đầu với một lòng ham muốn thật sự và một tinh thần tranh đấu để **tự lập**. Từ quan điểm này các bạn đã không ngưng khuyến khích chúng tôi nhận làm bất kỳ nghề gì để giúp chúng tôi thoát khỏi tình trạng ăn bám vào tiền trợ cấp xã hội hoặc những người bảo lãnh chúng tôi. Có lần các bạn đã nói với chúng tôi rằng: “Bạn phải tập thể nào để đứng vững trên đôi chân của bạn”. Dĩ nhiên sự cạnh tranh không dễ dàng. Tuy nhiên với sự giúp đỡ tận tình của các bạn, chúng tôi đã và đang gặt hái nhiều thành công ở điểm này. Chúng tôi gia nhập các công ty, mở các cửa tiệm và nhà hàng. Công việc thương mại của chúng tôi trên đã tiến mạnh. Dần dần chúng tôi có thể lo cho những người cùng quê hương vừa mới định cư tại quốc gia này. Những sự kiện này không thể thể hiện sự tự lập của chúng tôi sao?

Cũng theo sự hướng dẫn của các bạn, chúng tôi hiểu tự do còn có ý nghĩa cao hơn sự tự lập về mặt kinh tế: Tự do còn là quyền **tự quyết**. Và đây là điều nổi bật nhất trong các điều khoản của tuyên ngôn nhân quyền: “Tất cả mọi người đều có quyền hành động theo quyết định riêng tư bao lâu hành động này không phương hại đến người khác”. Cho nên trong quá khứ các bạn luôn khuyến khích chúng tôi theo đuổi những ước mơ của chúng tôi và cố gắng thử thời vận những lúc thuận tiện cho chúng tôi nhất. Có lần chúng tôi đã ước tập hợp được những người đồng hương thành một cộng đồng và chính các bạn là những người đã giúp chúng tôi đạt tới mộng ước đó.

Nhưng điều có lẽ quan trọng nhất mà chúng tôi học được từ các bạn là sự tự do thật sự tận cùng có ý nghĩa là quyền trở nên **con người thực** của chính mình, một con người khác với tất cả mọi người

khác. Nói một cách đơn giản, để có tự do người ta phải được **sống thực** với con người của chính mình, vì mình, và không bị lệ thuộc vào người khác. Do đó không có gì ngạc nhiên khi các bạn lúc trước đã dạy chúng tôi rằng chúng tôi nên gìn giữ ngôn ngữ, truyền thống, và nên đi sát với cội nguồn của chúng tôi. Và không vì bất cứ lý do nào chúng tôi được bỏ nề nếp của gia đình. Còn nữa, chúng tôi vẫn nhớ các bạn dạy chúng tôi rằng quốc gia này được lập nên bởi sự kết hợp của khắp mọi dân tộc trên thế giới và chúng tôi cần phải đóng góp vào nhiệm vụ lớn lao đó bằng cách chia sẻ nền văn hóa Việt Nam với quốc gia này. Và dựa theo sự hướng dẫn của các bạn, những điều chúng tôi đã làm từ trước đến bây giờ là: Nói cả hai tiếng Việt - Anh, mừng cả hai Tết Ta và Tết Tây; và bảo tồn những truyền thống cao đẹp của người Việt trong quốc gia này. Và như vậy, chúng tôi đã thật sự thấy cuộc sống tự do trong nước Mỹ này đầy thú vị và ý nghĩa. Chúng tôi thực sự cảm thấy vui vẻ và tự hào là người Việt Nam tại Mỹ.

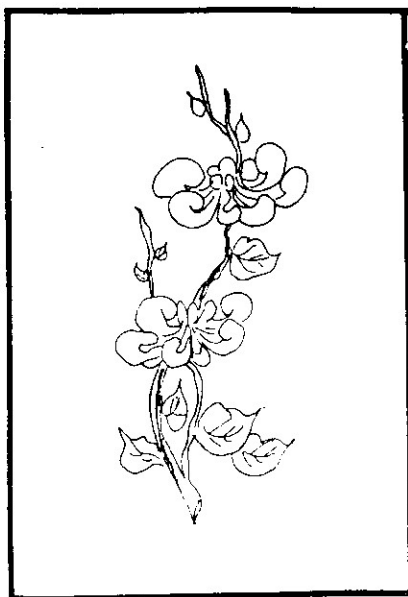
Tuy nhiên, việc học hỏi thế nào là tự do của chúng tôi không thể ngưng tại đây bởi vì các bạn vẫn còn dạy chúng tôi nhiều điều về Tự do. Như chúng tôi đã kể, các bạn đã dạy chúng tôi rằng sự tự do phải luôn đi đôi với **trách nhiệm**. Dựa vào đó, chúng tôi hiểu rằng phải tôn trọng và để tâm đến **Tự do** của người khác. Nói cách khác, tự do cá

nhân không bao giờ được xâm phạm tự do của người khác mà còn phải bồi đắp cho nền tự do của tất cả mọi người. Bởi vì các bạn đã giúp chúng tôi đạt được sự tự do hiện tại, chúng tôi cũng phải có trách nhiệm tương tự với những người đồng hương. Với khuynh hướng này, chúng tôi hiểu được rằng Tự do là một yếu tố cộng đồng. Cũng trong ý nghĩa Cộng đồng mà tự do hiện hữu tồn tại.

Theo sự hướng dẫn của các bạn, chúng tôi còn hiểu hơn rằng tự do chỉ có thể hiện hữu nếu có **Công Lý và Hòa Bình**. Thực vậy làm sao có tự do giữa thù hận và kỳ thị? Dĩ nhiên Công Lý không có nghĩa là vâng lời hoàn toàn vào luật lệ, mà là sự hiện hữu của mối tương thân tương ái của mọi người đối với nhau; và cũng thế, Hòa Bình không có nghĩa là không chiến tranh, mà là sự hiện hữu của tình thương. Các bạn không bị bắt buộc làm điều cho chúng tôi, những người tỵ nạn, nhưng vì Công Lý và Hòa Bình các bạn đã ra tay giúp đỡ.

Dương nhiên Tự do còn có ý nghĩa sâu xa hơn cả những gì chúng tôi vừa trình bày ở đây. Nhưng cũng trong ý nghĩa của lá thư này, điều chúng tôi muốn là diễn tả được vài khái niệm căn bản nhất của sự tự do mà chúng tôi học hỏi từ quý vị trong 12 năm qua. Nếu không có sự hướng dẫn này, chúng tôi sẽ không bao giờ hiểu được ý nghĩa của một sự tự do chân thật.

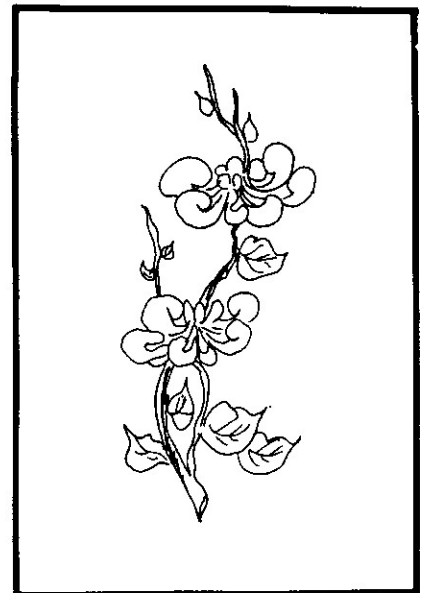
(Còn Tiếp)

đón
đọc
CHÍNH - NGHĨA

31

ĐÂY ĐỦ HÌNH ẢNH
VỀ "HỘI TẾT
ĐINH MÃO 1987"

LÒNG TIN CỦA GIÁO DÂN BỊ KHỦNG HOẢNG

ĐỖ VĂN HIẾN

Công Giáo chúng ta luôn luôn vững mạnh và càng gặp khó khăn trắc trở, Đức tin của ta càng trở nên sắt son.

Trong bài này tôi chỉ nói về lòng tin của giáo dân mà thôi.

Tôi đã phân vân và đắn đo nhiều, vì chủ trương của tôi là xây dựng chứ không bao giờ có xu hướng ngược lại. Một đôi khi, nếu bài tôi viết có nội dung gay gắt thì đó cũng chỉ là vì tôi thấy cần nói lên sự thật, một sự thật không đẹp, theo quan điểm của tôi.

Cuộc tranh đấu chính đáng của giáo dân San Jose, cũng như những cuộc đấu tranh tương tự của các đoàn thể, phong trào đi tiên phong chống lại các kẻ nắm trọn quyền bính trong tay, thường ít khi đem lại một cuộc thắng lợi tức thời. Nhưng ảnh hưởng của các cuộc đấu tranh đó đã từ từ lan rộng, âm thầm thấm vào lòng người, vào lương tâm của quần chúng, của chính những kẻ nắm quyền bính; và dần dần cảm hóa con người để rồi cuối cùng, những kẻ hậu sinh được hưởng những thành tựu của cuộc tranh đấu của những người đi tiên phong. Những nhà cách mạng tiên phong của ta như Nguyễn Thái Học, Nguyễn Minh Luân, Phan Bội Châu và vô vàn liệt sĩ khác có được hưởng gì cho chính bản thân đâu? Ngược lại, các Ngài đã bị tù đầy, đau khổ và hy sinh luôn cả tính mạng mình. Nhưng kết quả cuộc tranh đấu của các Ngài là đã làm cho người Việt ta nhận thức được quyền lợi của mình, đã thức tỉnh được lòng yêu nước thương nòi trong con người VN và cảnh cáo được bọn thực dân phải từ từ thay đổi chính sách cai trị đối với dân tộc ta.

Trong quá trình tranh đấu của giáo dân San Jose, ta cũng thấy là nó đã đem lại nhiều đổi thay. Ta hãy nhìn lại những diễn tiến đã qua.

— Khi San Jose còn thuộc Tổng Giáo Phận San Francisco, Đức Tổng Giám Mục Quinn đã cho phép thành lập Họ Đạo cho cộng đồng Công Giáo San Jose.

— Sau khi San Jose được tách rời thành giáo phận riêng, ĐGM DuMaine được tấn phong Giám Mục của tân giáo phận San Jose. Ngài đã thay đổi chính sách của Đức Tổng Giám Mục Quinn đối với Cộng đồng Công giáo VN. Ngài hạ Họ Đạo xuống hàng Trung Tâm Mục Vụ theo bức thư của Ngài gửi các linh mục VN đề ngày 31-5-84.

Trước khi đi sâu vào nội dung của bài này, tôi xin có mấy lời minh xác để tránh những hiểu lầm giữa hai danh từ 'đức tin' và 'lòng tin'. Đức tin là sự tin tưởng ở Thiên Chúa hay Giáo Hội, còn lòng tin là sự tin tưởng ở con người hay một tổ chức trần gian.

Đức tin ở Thiên Chúa và ở Giáo Hội của người

— Giáo dân dâng thỉnh nguyện, âm thầm thấp nển cầu nguyện tập thể... ĐGM DuMaine lại nâng Trung Tâm Mục Vụ trở lại định chế Họ Đạo.

— Trong lệnh bổ nhiệm cha Dương thay cha Tịnh, ĐGM lại hạ Họ Đạo xuống hàng Trung Tâm Mục Vụ.

— Bị báo động về chính sách mục vụ của ĐGM, đi đôi với việc bổ nhiệm cha Dương, một linh mục đã ủng hộ lập trường của ĐGM, giáo dân dâng hai thỉnh nguyện. Sau khi hai thỉnh nguyện bị ĐGM bác bỏ, cuộc tranh đấu bùng nổ.

Giáo dân lo sợ, vì chính sách mục vụ của ĐGM đã được hoạch định rõ ràng trong bức thư gửi các linh mục VN. Chính sách đó dựa trên căn bản khả năng Anh ngữ của giáo dân, có thể tóm tắt như sau: trừ những người cao niên không biết và cũng không học được tiếng Anh, còn những giáo dân VN trưởng thành và những vị gia trưởng cả nam lẫn nữ, các thanh thiếu niên, nhi đồng phải khởi sự tích cực tham gia vào đời sống của toàn thể giáo hội trong địa hạt họ đang cư ngụ và làm việc. "ĐIỀU NÀY CÓ NGHĨA LÀ GIA NHẬP VÀO ĐỜI SỐNG CỦA GIÁO XỨ ĐỊA PHƯƠNG (MỸ)". (Chính sách của Tòa Giám Mục đăng trong bản Thông Tin của giáo phận số tháng 9-86, được đặc san Đức Tin dịch đăng trong số ra ngày 15-10-86, trang 8). ĐGM nói tiếp, "Niềm xác tín này đã hướng dẫn tôi quyết định đi đến việc thành lập một TRUNG TÂM MỤC VỤ cho giáo dân Việt Nam thay vì một NHÀ THỜ QUỐC GIA cho giáo hữu VN". ĐGM còn nói rõ thêm, "... (quý cha VN) cộng tác với các giáo xứ địa phương để cử hành thánh lễ buộc, phép rửa tội và các nghi thức hôn phối: TẤT CẢ NHỮNG VIỆC SAU NÀY PHẢI ĐƯỢC THI HÀNH TẠI CÁC NHÀ THỜ GIÁO XỨ (MỸ) HƠN LÀ TẠI TRUNG TÂM MỤC VỤ". (Dân Chúa số 120, trang 6: Thư của ĐGM gửi các Linh mục VN, ngày 31-5-1984).

Theo tinh thần của bức thư này, rõ ràng là

ĐGM có ý định từ từ hội nhập giáo dân VN vào giáo xứ Mỹ. Trung Tâm Mục Vụ hay Họ Đạo chỉ là một trạm chuyển tiếp mà thôi. Vậy mà trong bản tường trình vắn tắt, cha Thiệp lại nói rằng, “Họ (giáo dân VN) có sự hiểu lầm lớn lao về vị Giám Mục của họ”. Giáo dân hiểu lầm điều gì? Cha Thiệp hiểu tinh thần bức thư này như thế nào? Tại sao cha không giải thích ý nghĩa của bức thư này cho giáo dân nghe?

Nói là giáo dân hiểu lầm, rồi không cắt nghĩa cho giáo dân biết phải hiểu như thế nào, thì có ích lợi gì? Chỉ làm cho giáo dân thêm hoang mang mà thôi.

Nhưng nay, trong báo San Jose Mercury News số ra ngày 25-1-87 ĐGM quả quyết là không bao giờ Ngài có ý định bắt các giáo dân VN đồng hóa vào giáo xứ Mỹ. Ngài cũng nói là giáo xứ thể nhân đòi hỏi giáo dân phải tự túc được các cơ sở và phải có nguồn tài chánh mà Ngài tin là giáo dân VN có lòng rộng lượng sẽ cung ứng được. Nếu thật như vậy, thì đây là một thay đổi lớn lao trong chính sách của ĐGM đối với cộng đồng công giáo. Và cuộc tranh đấu của giáo dân, không nhiều thì ít, đã ảnh hưởng đến sự thay đổi này. Tuy vậy, giáo dân vẫn thắc mắc tự hỏi: Nếu quả thực ĐGM thương giáo dân và muốn cho giáo xứ thể nhân thì đối với Ngài có khó gì đâu. Tại sao ĐGM vẫn chưa cho giáo xứ? Nhiều nơi còn kém San Jose về mọi phương diện: dân số, cơ sở, tài chánh thế mà đã được ĐGM địa phương cho giáo xứ rồi.

Vậy vấn đề được đặt ra ở đây là, nhìn vào những diễn biến, đổi thay trong quá khứ, liệu giáo dân còn có được lòng tin nơi ĐGM không? Hay giáo dân sợ là rồi đây ĐGM lại tìm lý do để trở về chính sách cũ của Ngài.

Tôi rất ái ngại viết mấy dòng này, vì có vẻ như là tôi thiếu kính trọng đối với Bề Trên. Xin thưa là không phải như vậy. Từ nhỏ, mọi người Công giáo VN chúng ta đã được dạy dỗ theo truyền thống là phải kính trọng các đấng Bề Trên thay mặt Chúa. Chúng ta vẫn giữ truyền thống đó. Nhưng nếu phải nói thẳng, nói rõ vì lợi ích cho đời sống đạo và phần rỗi của ta, thì đó là điều “chẳngặng đừng”, ta phải nói lên sự thật, dù là sự thật phũ phàng.

Những tiếng than trách của các phụ huynh học sinh Mỹ trong vụ ĐGM đóng cửa trường St. Joseph còn văng vẳng bên tai. (CN số 1, trang 16)

Khi ĐGM bổ nhiệm cha Dương về làm cha sở, giáo dân đệ đơn kêu xin ĐGM xét lại lệnh bổ nhiệm này vì có sự xung khắc giữa cha Dương và giáo dân. Nhưng ĐGM không cứu xét mà cứ một

mục tấn phong cha Dương, dùng bạo lực cảnh sát và chó. Sau bao nhiêu biến động chống đối cha Dương mà ĐGM còn tuyên bố trong ‘The Valley Catholic, Jan. 1987’ là, “Cha Dương được sự ủng hộ của giáo dân địa phương”. (He (Father Duong) had support from local Vietnamese Catholics). Như vậy giáo dân rất khó tin tưởng vào sự sáng suốt của ĐGM.

Hiện nay giáo dân lại gặp một tình trạng khó khăn nữa. Đó là: “LÒNG TIN Ở ĐGM CỦA GIÁO DÂN BỊ KHỦNG HOẢNG”.

Còn về cha Dương thì sao? Trước khi cha Dương được bổ nhiệm thay cha Tịnh, giáo dân đã nhìn cha Dương với cặp mắt nghi ngờ và trách móc vì những hành động, mưu toan của cha đối với cha Tịnh, đối với Họ Đạo, và vì sự ủng hộ của cha đối với chính sách mục vụ của ĐGM. Nhưng sau khi được bổ nhiệm thay cha Tịnh, thì cha Dương đã gửi một bức tâm thư cho giáo hữu, trong đó Ngài khẳng định, ... “Tôi nhận lệnh của Bề Trên về đây để tiếp tục công việc dang dở của Cha Giuse Tịnh và xây đắp Họ Đạo mỗi ngày thêm lớn mạnh, trên căn bản mà cha Tịnh đã khởi công...” Ngài nói tiếp, “với thiên chức Linh Mục, tôi sẽ vì Ông Bà và Anh Chị Em để đạt lên Đức Giám Mục nguyện vọng xin nâng Họ Đạo của chúng ta lên hàng Giáo Xứ Thể Nhân...”

Một lần nữa, “LÒNG TIN CỦA GIÁO DÂN BỊ KHỦNG HOẢNG”. Nhìn vào những hành động trong quá khứ của cha Dương, giáo dân tự hỏi: giáo dân có tin được cha Dương không? Với những đổ vỡ tan tành giữa cha và giáo dân, làm sao cha con còn có thể hợp tác làm việc với nhau. Nếu cha Dương thật tình thương giáo dân, cha nên hy sinh xin từ chức để tránh kéo dài sự đau khổ cho giáo dân, cho ĐGM và cho cả chính cha nữa. Trong tương lai, cha còn bao nhiêu dịp gây lại tình nghĩa cha con đối với giáo dân. Giáo dân sẽ vô cùng biết ơn cha.

Cuộc tranh đấu của giáo dân, tuy quá đau thương, nhưng chắc chắn sẽ đem lại lợi ích lâu dài cho cộng đồng giáo dân. Tuy nhiên, như lời ông Thiện và ông Bài đã viết trong San Jose Mercury News, ngày 25-1-87, “Chúng tôi không hề quan niệm có việc thua hay thắng trong cuộc tranh đấu này. Mọi sự chúng tôi có đều do Chúa ban, qua vị Đại Diện của Người là Đức Cha DuMaine”.

Giáo dân ta hãy tiếp tục cầu nguyện nhiều để xin Chúa, Mẹ Maria, Thánh cả Giuse và các Thánh Tử Đạo ban ơn soi sáng cho Bề Trên và cho mọi người chúng ta được biết làm theo Thánh Ý Chúa. ●

CÓ DẤU HIỆU KẾT THÚC CUỘC TRANH CHẤP GIỮA TÒA GM VÀ CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VN

San Jose (Mercury News) - Cả linh mục phát ngôn viên tòa giám mục giáo phận San Jose lẫn những người lãnh đạo cuộc tranh đấu của cộng đồng Công Giáo Việt Nam ở đây đều biểu lộ sự tin tưởng rằng các vấn đề tranh chấp suốt chín tháng qua sẽ có thể được giải quyết ổn thỏa bằng các cuộc thương thảo bắt đầu vào trước cuối tuần này. Niềm hi vọng về một sự giải quyết tốt đẹp giữa hai bên nhen nhúm kể từ hôm thứ hai, sau khi có những dấu hiệu rất lạc quan về lần thăm viếng của Đức Giám Mục DuMaine tại gian hàng triển lãm của họ đạo tại hội chợ Tết Đinh Mão vừa qua.

Trước cũng nên nhắc lại rằng hai tháng trước đây một cuộc gặp gỡ giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Công Giáo ở đây đã đổ vỡ khi những người Công Giáo Việt Nam cho rằng họ không thể nào hội đủ các điều kiện về tài chánh mà địa phận đòi hỏi trong việc thành lập một giáo xứ thế nhân cho họ.

Tuy nhiên, linh mục Eugene Boyle, phát ngôn viên của Đức Giám Mục Pierre DuMaine đã tuyên bố vào ngày thứ hai là Đức Giám Mục dự định sẽ

công bố cho thành lập một Giáo Xứ Thế Nhân cho người Việt Nam tại San Jose ngay tức thì sau khi Công Đoàn Công Giáo tại đây hội đủ những điều kiện tài chính và tổ chức.

Những lời tuyên bố của Linh Mục Phát Ngôn Viên đã được đưa ra sau cuộc gặp gỡ cuối tuần tại Hội Chợ Tết Thân Hữu ở Fairgrounds, giữa ông và những người lãnh đạo cuộc vận động đấu tranh.

Ông Trần An Bài, một trong những người lãnh đạo đã tuyên bố vào ngày thứ hai là ông ta rất mong muốn gặp những giới chức của Địa Phận bất cứ tại đâu, bất cứ nơi lúc nào.

Tất cả đều có thể xảy ra". "Điều này có thể giải quyết ở bàn hội nghị" Ông ta đã tuyên bố như vậy và tiếp: "Đức Giám Mục là Người chân thiện, và chúng tôi là những con chiên. Đức Giám Mục là Cha và chúng tôi là con cái của người".

Hôm 25-1, trong một bản tin của tờ Mercury News, Đức Giám Mục Pierre DuMaine đã nói rằng: một trong những giải pháp của Ngài nhân dịp Tết Nguyên Đán là "sự đi tìm những dấu hiệu của một tấm lòng thành để có thể mở đường cho chúng tôi làm

sáng tỏ những hiểu lầm và khuyến khích một sự hòa giải".

Vào ngày thứ bảy, ở Hội Chợ Tết, Đức Giám Mục DuMaine đã viếng thăm gian hàng triển lãm của Cộng Đồng Công Giáo và đã nhìn thấy chân dung ngài được đặt trên mô hình của Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo. Đối với những người lãnh đạo cuộc vận động đấu tranh, ông Trần An Bài và ông Trần Công Thiện, thì việc đặt chân dung của Đức Giám Mục DuMaine trên mô hình của nhà thờ là một dấu hiệu của sự thành tâm.

Linh mục Eugene Boyle đã nói rằng, đó là dấu hiệu mà Đức Giám Mục đã nhận thấy.

"Đó là biểu tượng về thực tâm của tất cả mọi phía", Linh Mục Boyle cho biết như vậy. "Giờ đây chúng tôi cần phải đặt tâm trí với nhau. Tôi thật sự tìm kiếm những chuyển động để hướng về sự hòa giải. Tuy nhiên tôi chưa có đầy đủ dữ kiện về vấn đề này".

Linh mục Boyle đã nói rằng về câu hỏi ai sẽ được chỉ định để làm Linh mục Chính Xứ là vấn đề không thể thảo luận được.

TRÍCH VIỆT NAM NHẬT BÁO

CHUNG QUANH NGUỒN TIN BÁO MỸ : ĐỨC GM DUMAINE SẼ RỜI SAN JOSE

San Jose (VNNB) - Nhiều tin khác nhau được loan truyền sau khi tờ Mercury News số ra ngày 1-2-87 cho hay là đã có những tin đồn Đức Giám Mục DuMaine sẽ được chuyển chuyển đến giáo phận Reno, Nevada. Tờ San Francisco Chronicle trong số ra ngày 2-2-87 cũng nhắc đến việc Đức Giám Mục San Jose có thể sẽ rời giáo phận San Jose để nhận một chức vụ mới.

Trong khi đó nhiều giới quan sát ghi nhận rằng tin Đức Giám Mục DuMaine được chuyển chuyển đến giáo phận lớn hàng thứ ba ở Mỹ là Orange County đã có từ hơn 3 tháng

trước đây, nhưng vì tại Orange có quá nhiều người Việt Nam cư ngụ nên Đức Khâm Sứ tại Hoa Kỳ trong một bản tường trình về Tòa Thánh đã nêu lên những e ngại về một tình trạng San Jose thứ hai sẽ xảy ra tại Orange nên Đức Giám Mục Norman McFarlan của Reno đã được cất nhắc để đảm trách việc cai quản và hiện nay Reno vẫn còn thiếu một Giám Mục cho giáo phận này.

Đức Ông Leo McFadden, phát ngôn viên của Giáo phận Reno khi được phỏng vấn về việc Đức Giám Mục DuMaine có thể sẽ được chuyển

chuyển đến đây, đã tuyên bố rằng: "Vấn chưa có một quyết định dứt khoát nào về vấn đề này" trong khi đó thì về phía Đức Giám Mục DuMaine cho biết: "Tôi vẫn chưa được biết gì về việc chuyển chuyển này".

Thật ra việc chuyển chuyển Đức Giám Mục DuMaine đã được nhiều giới chức Công giáo đề cập đến khi những căng thẳng giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam ở đây đi đến cao điểm cũng như khi những biện pháp đình chỉ vô hạn định việc cử hành thánh lễ Việt Nam được ban hành. Tuy nhiên, theo truyền thống của Giáo Hội Công Giáo, một Giáo Hội kỷ luật thì vấn đề chuyển chuyển một Giám Mục thường xảy ra sau khi mọi tranh chấp đã được giải quyết, trong khi đó cuộc tranh chấp ở San Jose vẫn còn nguyên vẹn.

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VN TẠI SAN JOSE TẶNG QUÀ CHO NHỮNG NGƯỜI MỸ NGHÈO

San Jose (KA) - Lúc 2 giờ chiều ngày thứ bảy 31-1-87, trong khi hàng chục ngàn đồng bào tị nạn Việt Nam đón xuân vui Tết tại Hội Chợ Tết Đình Mão do Liên Hội Người Việt Quốc Gia Bắc Cali tổ chức thì Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam sau khi long trọng đón tiếp vị chủ chiên của Giáo Phận, Đức Giám Mục Pierre DuMaine ngay tại gian hàng triển lãm của Cộng Đồng, thì cách đó không xa, khoảng ba dặm, ngay tại Công Trường Saint James, nơi mà trước đây hàng năm người Việt tị nạn thường tổ chức ngày Quốc Hận 30-4, khoảng hơn 200 người Mỹ nghèo không nhà cửa, không đủ cơm ăn áo mặc, đã tập trung lại để nhận những món quà Tết do Cộng Đồng Công Giáo gửi tặng. Được biết mỗi gói quà gồm có đồ ăn hộp, khăn mặt, kem đánh răng, bánh kẹo, thuốc lá và một ảnh tượng Chúa Giê-Su chịu nạn để cứu rỗi nhân loại.

Nhiều người Mỹ không nhà đã khóc ròng khi nhận những món quà này. Ông Donald Reynolds, một người Mỹ nghèo đã bảo: "Hành động

nhân từ của quý vị, những người Việt Nam tị nạn đã cho những bài học quý giá về lòng nhân ái, sự nhẫn nhục, sức chịu đựng và đặc biệt hơn cả là sự trưởng thành và lớn mạnh của Cộng Đồng của quý vị. Mười hai năm trước đây, khi những người tị nạn Việt Nam đầu tiên đến đây, chúng tôi cứ ngỡ rằng quý vị là những gánh nặng của chúng tôi nhưng giờ đây, chúng tôi đã nhìn thấy đó là những sai lầm lớn lao".

Đặc phái viên Việt Nam Nhật Báo khi phỏng vấn chị Lâm Hữu Đức, trưởng ban Xã Hội của Cộng Đồng Công Giáo :

— Chị nghĩ gì khi phát động một chương trình cứu giúp những người Mỹ nghèo không nhà cửa và trong tương lai Chị còn tiếp tục hoạch định những chương trình xã hội như thế này nữa không ?

Chị Đức vui vẻ trả lời :

— Chúng ta là những người tị nạn Việt Nam, chúng ta đã mất quê hương vì bọn cộng sản vô thần khát máu. Chúng ta xin cảm ơn Quốc Hội, Chính phủ và dân chúng Mỹ đã giúp cho chúng ta có cơ hội phát triển mọi

lĩnh vực trong đời sống an lành tại Mỹ Quốc, nhưng chúng ta không thể nào quên được bên cạnh chúng ta có những người Mỹ nghèo khổ, thiếu may mắn và điều đó Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose coi như là

một bổn phận để giúp đỡ những người mà quê hương họ đã từng giúp đỡ người Việt tị nạn. Chúng tôi, những người tị nạn Công Giáo đang sống những ngày khó khăn, đang thiếu thốn những bí tích bằng ngôn ngữ Việt Nam cho nên chúng tôi rất thông cảm với những người Mỹ không nhà vì họ thiếu thốn về mặt vật chất. Chúng tôi là những kẻ thiếu thốn, người thì thiếu thốn về vật chất, người thì thiếu thốn về tinh thần và chúng tôi đã tìm thấy nhau để an ủi chia sẻ những khó khăn của nhau... Còn chuyện tương lai với kẻ hoạch giúp đỡ, nấu ăn cho những người Mỹ nghèo khổ chắc chắn là chúng tôi sẽ tiếp tục trong những ngày sắp tới.

Buổi phát quà cho những người Mỹ nghèo không nhà kết thúc vào lúc 3 giờ 30 chiều cùng ngày.

TRÍCH VIỆT NAM NHẬT BÁO

TIN VỀ ĐẠI NHẠC HỘI MỪNG XUÂN của CD Công Giáo VN tại San Jose

San Jose (VNNB) - Vào đúng 3 giờ chiều mai, thứ bảy 14-1-1987 một chương trình Đại Nhạc Hội mừng Xuân thật qui mô với một thành phần nghệ sĩ hùng hậu chưa từng có tại vùng Bắc Cali sẽ được Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tổ chức tại trường Trung Học Andrew Hill, cạnh nhà thờ họ đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo đường Singleton.

Góp mặt trình diễn trong chương trình Đại Nhạc Hội nay gồm có các nghệ sĩ thượng thặng Việt Nam như La Thoại Tân, Hùng Cường, Mai Lệ

Huyền, Hoàng Long, Nhật Minh, Ban AVT với Lữ Liên, Vũ Huyền, Trường Duy, Ca Đoàn Tổng Hợp Họ Đạo, Vũ Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể.

Ban tổ chức Đại Nhạc Hội cho biết, cùng với các tiết mục văn nghệ hấp dẫn để tạo không khí vui tươi trong những ngày Tết theo truyền thống dân tộc, Đại Hội còn chứa đựng ý nghĩa đùm bọc tình quê hương và Tình Thương yêu đùm bọc đồng bào. Với chủ đề Nhớ Nước Lành Than - Thương Kẻ Cơ Hân, Đại Nhạc Hội sẽ phong phú với các tiết mục văn nghệ

hương về quê hương, cùng một lúc ban tổ chức kêu gọi sự đóng góp tương trợ bằng cách yêu cầu mọi giới nếu có quần áo dư dưng, đồ chơi trẻ em nên giặt ủi sạch sẽ đem đến đóng góp tại chỗ.

Cùng với các sinh hoạt rộn rã trong cộng đồng trong những ngày tết Đình Mão, Đại Hội mừng xuân của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chắc chắn sẽ được đông đảo đồng bào tham dự.

Chú ý : Vào cửa tự do - Đồng Báo nên đến sớm để giữ chỗ tốt.

VĂN NGHỆ

Đình Mãn

↑
CA ĐOÀN CHÍNH NGHĨA

↔
ĐOÀN VŨ THIẾU NHI

↔
VŨ ĐIỆU "DUYÊN QUÊ"

TẾT

HOÀNG LONG

LA THOẠI TÂN

NHẬT MINH

MAI LỆ HUYỀN và HÙNG CƯỜNG

BAN AVT

NGƯỜI CÔNG GIÁO VIỆT NAM

MỪNG “TẾT”

VỚI TINH THẦN ĐOÀN KẾT

Trên trang nhứt của tin tức địa phương, San Jose Mercury News ngày Chúa Nhật 1 tháng giêng 87, phóng viên Dennis Rockstroh đã tường thuật về ngày thứ hai của Hội Tết Việt Nam, Xuân Đinh Mão như sau:

Như tại thành phố Sài Gòn thuở nào, Fairgrounds của Hạt Santa Clara có xe taxi màu xanh trắng của Sài Gòn xuất hiện, với những tên đường quen thuộc như Lê Lợi, Tự Do, Thống Nhất... Cựu chiến binh trong quân phục binh chủng đứng cạnh những thiếu nữ dịu hiền trong chiếc “áo dài” phất phơ trước gió. Họ là những người yêu hòa bình.

Hàng ngàn người Việt Nam kéo đến Fairgrounds trong ngày thứ bảy, làm cho đường xá thêm nghẹt. Họ đến tham dự Hội Chợ Tết Thân Hữu, đón mừng ngày đầu năm âm lịch. “Tết” là dịp mọi người thanh toán nợ nần, tha thứ lỗi lầm của nhau, bắt đầu một năm mới trong hy vọng và vui tươi.

Cảm tưởng đó đã được thể hiện trong phòng triển lãm của Liên Hội (Gateway Hall) chật ních đồng bào vào thăm, sau khi hai lãnh tụ Công Giáo Trần An Bài và Trần Công Thiện thuyết phục được Đức Giám Mục Pierre DuMaine bằng lòng đến thăm phòng triển lãm rộng lớn của họ.

Đoàn người Công Giáo đông đảo đã đứng sát vào nhau, cười nói vui vẻ, khi Đức Giám Mục đến gần phòng triển lãm của họ sau khi Ngài dự buổi tiệc tiếp tân tại Phòng Khánh Tiết Quốc Tế. Tiếng hoan hô nổi lên khi một em bé gái nhỏ, xinh đẹp trong bộ y phục màu trắng từ phòng triển lãm của Cộng Đồng Công Giáo bước ra tặng hoa cho Đức Giám Mục.

“Thật là tốt đẹp. Thật là tốt đẹp”. Ông Trần Công Thiện đã thốt lên như vậy bằng hai thứ tiếng: Việt ngữ và Anh ngữ. Ông phát biểu: “Tôi nghĩ rằng đây là thái độ thiện cảm của Đức Giám Mục của chúng tôi. Chúng tôi bao giờ cũng kính trọng và thương mến Ngài”.

Cuộc viếng thăm của Đức Giám Mục là một phần của kế hoạch tinh vi, bên ngoài có vẻ như là Ban Tổ Chức Hội Chợ dự tính không cho các gian hàng của Công Giáo được thiết lập vì sự mâu thuẫn trong Cộng Đồng Công Giáo chưa được giải quyết.

Cộng Đồng Công Giáo đã bị chia rẽ do vấn đề quyền quản trị cơ sở Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo trên đường Singleton, San Jose. Hai ông họ Trần đã lãnh đạo cuộc tranh đấu cho người Việt Nam được một giáo xứ thể nhân (personal parish) trong khi đó Đức Cha DuMaine nói rằng thể chế Họ Đạo (Mission) sẽ tồn tại cho đến khi nào người Việt Nam sẵn sàng để có được một giáo xứ.

Tuy nhiên, người Việt Nam rất chuộng thực tế. Họ muốn dùng cơ hội quan trọng của ngày Tết để cố gắng băng bó các vết thương. Hai ông họ Trần và nhóm của các ông đã quyết tâm và đã được gian hàng triển lãm. Phòng triển lãm của họ gồm hai phần; (1) Mô hình có đèn chiếu sáng của thánh đường Họ Đạo, với bãi đậu xe và cảnh trí chung quanh; (2) Ảnh của Đức Giám Mục bên trên nhìn xuống.

Ông Trần Công Thiện nói: “Cách đây một tuần, chúng tôi chưa có ý định làm mô hình này. Đức Giám Mục đã viết rằng Ngài sẽ tìm một con đường hòa giải và chúng tôi bao giờ cũng sẵn sàng. Việc thỏa hiệp vẫn có thể thực hiện.”

Ông Thiện nói tiếp: “Chúng tôi gặp Đức Cha trong buổi tiếp tân và mời Ngài đến thăm phòng triển lãm của Cộng Đồng chúng tôi. Ban đầu Ngài nói sẽ cử Cha Eugene Boyle đại diện, nhưng sau đó Ngài bằng lòng đến. Chúng tôi rất hài lòng về cuộc viếng thăm này của Ngài. Ngày Tết là dịp chúng tôi tha thứ mọi lỗi lầm của nhau, sửa đổi khuyết điểm và hòa giải với mọi người. Có lẽ tuần tới chúng tôi sẽ viết thư xin gặp Ngài.”

Cha Eugene Boyle, phát ngôn nhân của Đức Cha DuMaine, đã cố gắng giảm thiểu ý nghĩa của sự kiện Đức Cha viếng thăm gian hàng triển lãm của nhóm chống đối. Ngài nói: “Đức Giám Mục thỉnh thoảng đến thăm gian hàng triển lãm của người Công Giáo”.

Cuộc viếng thăm bất ngờ của Đức Cha DuMaine đã xảy ra trong lúc có tin đồn khắp nơi tại Fairgrounds rằng Đức Giám Mục DuMaine có thể được chuyển đến Reno. Đức Giám Mục Norman McFarlane của Nevada sẽ rời nhiệm sở vào ngày 24 tháng 2, 1987 để đến nhậm chức Giám Mục Giáo

Phận Orange County, miền Nam California.

Tuy nhiên, Đức Giám Mục DuMaine nói rằng Ngài không biết gì về sự chuyển này. Ngài nói: “Tôi chưa bị chuyển”. Đức Ông Leo Mc Fadden, phát ngôn viên của Giáo Phận Nevada cho biết Giáo Quyền tại Nevada đang chọn một Giám Mục mới và chưa có quyết định.

Trong khi người Công Giáo cố gắng dùng ngày Tết để giải quyết các sự bất đồng của họ thì đa số khách đến thăm Hội Tết đã tắm nắng và thưởng thức các cuộc vui trong không khí ấm áp của ngày Xuân.

A-LÊ-XÙ

TÂN TRUYỆN

(tiếp theo)

Ca Về Cự Tán

Hai Ngài trên búa dưới đe,
Sáu ông cảnh sát kè kè hai bên.
Trộm xem dân chúng, đàn chiên.
Tưởng nơi thú tằm, ủi yên dân thành
Truyện xưa lại hóa ra mình,
Trên đường núi Sọ, chênh vênh cây Dầu.

***

Bây giờ lại trở về đầu,
Căn nguyên, lục tích, bới đầu, tổ tường:
Viễn An từ lúc về vườn,
Dương Gian tằm tức hời loan toi bời.
Nửa đi nửa ở bời hời,
Một mình không biết tới lui đàn nào.
ĐÚNG TIM tin được là bao,
Nếu gặp dân chống, có vào được chăng?
TÍN HỮU phỏng có mấy lăm,
Cây ai hòa trẩy thật tình mới hay?
Nào là đẩy tớ chúng bay,
Nhà ta com nặng áo dày bấy nay.
Bây giờ ông cậy việc này,
Tên nào quyết trẩy phò Thầy bay chăng?
Năm người Tín Hữu thưa rằng:
Chúng tôi hổ phận cổ quăng đỡ dần.
Bấy lâu nặng nghĩa dầy ân,
Đã từng báo oán, đền ân đâu nào?!

Nay ông dậy trẩy phương nào,
Bắc, Nam, Hồ, Việt quân bao phò Thầy.
Tôn Ông nghe nói mừng thay,
Khen thăm đẩy tớ thảo ngay như tà!
Con ta khi đã vào nhà,
Vàng cân mười lạng vậy hòa trả công.
Cả năm hợp ý một lòng,
Tạ rằng: Tôi tá ơn ông nghìn trùng.
Củ lao chi dám kể công,
Đã dành nhật nguyệt soi lòng bất trung.
Bây giờ xin lãnh ý Ông,
Phò Thầy phỏng độ tấn công mấy kỳ?
Ông rằng: bay hãy trẩy đi,
Cổ vào cho được, Thầy mi cười khề!
Biết đâu mà định mà kỳ,
Phỏng dăm lần, chớ quản chi công trình.
Gặp dân khuyên bảo phân minh:
“Viễn An tự ý, tự mình xin đi.
Air Cal. ông đã hời quy,
Dương Gian vâng phục, nay về trị dân.
Hãy dò những bước gần gần,
Cứ nơi vắng vẻ âm thầm nhào vô.
Nếu mà dân chống, dân la,
Tốn tiền cũng phải phôn Ta tức thì.”

(Còn tiếp)

NƯỚC MẮT VONG BẢN

LUONG SĨ HIỆP

(tiếp theo)

Lời minh xác quan trọng của Tòa Soạn: Thể theo ý kiến của độc giả Chính Nghĩa, chúng tôi xin phép Đông Phương News để được đăng lại loạt bài của tác giả Lương Sĩ Hiệp trả lời những quan điểm vong bản của báo Dân Chúa. Cuộc tranh đấu của giáo dân San Jose mang nhiều ý nghĩa cao cả. Nhưng nếu chỉ nghe tin đồn đại, người ngoại cuộc rất dễ phán đoán sai lầm. Người viết báo, và nhất là tờ báo do hàng Linh Mục chủ trương, không thể rơi vào cái khuyết điểm sơ đẳng là loan tin, phê bình mà không kiểm chứng. Sau khi cho đăng bài xuyên tạc cuộc tranh đấu của giáo dân, rồi một viên chức cao cấp của tòa báo Dân Chúa mới đến San Jose tìm hiểu vấn đề. Khi gặp giáo dân, vị đó chỉ biết xoa tay phân bua: "Tôi chưa được đọc bài đó, để khi về, tôi sẽ bàn lại với anh em." Chúng tôi không chấp nhận lối làm báo tặc trách đó và vì thế chúng tôi không muốn trực tiếp đối thoại với Dân Chúa. Nhưng Dân Chúa đã đi thêm một bước là đăng những thông cáo của Tòa Giám Mục tại đây trong số báo Giáng Sinh để cứu vớt cho hành vi vô tích sự của LM Nguyễn Đức

Thiệp và uy tín của Dòng Đồng Công. Cái trớ trêu của những kẻ bênh vực và nịnh bợ Tòa Giám Mục San Jose là tiếp tục gán cho LM Thiệp chức "Sứ giả" để làm tăng giá trị cho bản phúc trình. Trong khi thực sự LM Thiệp hoàn toàn phủ nhận và không dám nhận chức "Sứ giả" đó nữa. Vì cái gian ý này của Dân Chúa, độc giả Chính Nghĩa đã yêu cầu đăng quan điểm của Đông Phương News, một tờ báo không phải Công giáo nhưng đã biết nhìn đúng vấn đề mà sáng lẽ ra một tờ báo Công giáo phải nêu gương sáng về sự thật. Tuy nhiên đăng lại bài "Nước Mắt Vong Bản" không có nghĩa là chúng tôi hoàn toàn đồng ý với hết mọi quan điểm và lập luận của tác giả Lương Sĩ Hiệp. Có một vài chỗ tác giả nói hơi mạnh có thể gây hiểu lầm trong hàng ngũ linh mục trong phần đầu đăng trong Chính Nghĩa số 28. Chúng tôi đã xin phép tác giả để cắt xén vài chỗ quá mạnh trong các bài trích dẫn về sau. Mong độc giả thông cảm và tha thứ cho những khuyết điểm khó tránh được của chúng tôi trong bài trước. Đa tạ.

Chúng tôi đã nói Vong Bản gian trong ngôn từ và không gian trong biện thuyết. Bởi nếu gian trong biện thuyết thì hai gian hóa thành ngay theo cổ ngữ Trung Hoa "lộng giả thành chân". Nhưng Vong Bản mới học nghề thành ra lộ chân tướng khá nhiều: đó là cái kiểu ăn nói đầu đầu hở đuôi, bao bọc hờ hênh, lập luận lỏng lẻo. Vong Bản nói: "Khoảng trên vài trăm người... cuồng nhiệt... tạo thành nhóm", nếu quả thực nhóm đấu tranh vài trăm người cuồng nhiệt thì chắc chắn việc đại sự đã thành lắm rồi. Công việc mới bắt đầu đã có trên vài trăm người theo, mà nhóm dương gian ghi là 282 thì vĩ đại quá đi! Chúa Giêsu khởi sự chỉ có 12. Đảng Cộng Sản Đông Dương độ 20. Vậy mà nhóm tranh đấu đã khởi sự với một lớp cán bộ cuồng nhiệt có tới 282, vậy chẳng là lực lượng đáng kể sao!

Với một đạo binh hùng hổ như vậy không những sự nhiệt tâm của họ kéo đông đảo quần chúng ở San Jose mà còn là sức mạnh ở khắp nơi. Tôi thấy Vong Bản liều thật khi muốn đụng độ với ngàn ấy người và không sợ Ủy Ban Công Lý Hòa Bình sẽ thành lập ngay tại New Orleans thì tờ báo Dân Chúa hết đường múa máy. Đó là thêm một điểm son nữa cho nhóm đấu tranh. Vì non dại, Vong Bản đã tặng hai vòng hoa đẹp cho phe đấu tranh và Vong Bản lộ chân tướng ngây ngô khờ giả khôn của mình. Không khôn mà đi dạy khôn. Không ngoan mà đi dạy ngoan. Thì sao có được mở đệ tử như nhóm 282.

Vậy mà chỉ trong một tháng Tiến sĩ Trần An Bài có những 282, để rồi sau một tháng 7 đã có 2,000 người thì đến bây giờ phải tới 4,000 người chạy theo sự cuồng nhiệt ấy. Một cái cuồng nhiệt rất

manh mẽ, rất hùng uy như cuồng phong đại bão, như gió lộng biển khơi, như bão cuồng mây chuyển cuốn theo tất cả những tầng tích của xuyên tạc, gian dối, lừa đảo.

Có ai làm nên đại sự mà không say sưa chân lý. Có tông đồ nào mà không đắm đuối tình yêu Thiên Chúa. Có chiến sĩ nào mà chẳng điên dại về tình yêu tha nhân. Cái nhiệt tình, cái nồng nàn làm nên biến cố, xoay chuyển được thời cuộc, vận thế.

Chính cái “cuồng nhiệt” là tất cả khí thế của chân lý đang hồi hưng thịnh nhất, cuốn hút nhất. Nó không chỉ nằm ở 4,000 người tại San Jose mà sẽ bành trướng không ngừng. Bởi vì chân lý nếu thực là chân lý sẽ vươn ra. Sự thiện là sự thiện, sẽ tỏa lan đến bốn phương trời. Ủy Ban Công Lý Hòa Bình có Chân Lý, có Nhiệt Tình, nên làm gì mà không được, đứng gì mà không chắc, nói gì mà không đúng, viết gì mà không phải, họp gì mà không thành, danh gì mà không hợp, tiến gì mà không thắng.

Phải, tôi quý cái nhiệt tình ấy, tôi sợ cái nhóm 282 ấy, tôi hãi cái “đa số bị phỉnh phờ lường gạt, thiếu hiểu biết” ấy. Khi Giáo Hội Chúa khởi sự vào đời thì lịch sử cũng đã được ghi như vậy. Đó là nhóm người ngu xuẩn, ít học, thiếu cận, bị đầu độc.... Rồi cái nhóm ấy không khoa bảng, không danh hiệu, không địa vị, không huy chương, đã vang động cả thế giới. Họ đã làm nên đại sự, đã đưa cả gia đình nhân loại nhìn biết con Thiên Chúa. Tuyên xưng danh người để mà được cứu độ.

Vong Bản coi thường họ chỉ có 282, Vong Bản nhìn họ với một con số nhỏ mà tôi thấy một số quá lớn. Vong Bản làm toán tỉ lệ 282 trên 5,000 mà tôi thấy toán tỉ lệ 282 trên 12. Vong Bản thấy ít, tôi thấy nó quá nhiều. Vong Bản coi không đáng kể, tôi thấy thật vĩ đại. Vong Bản khinh khi, tôi thì kính trọng. Vong Bản “nực cười châu chấu đá xe”, mà tôi thì định ninh “tưởng rằng, chấu ngã, ai ngờ xe lăn”. Vong Bản tuyên ngôn, rồi hỉ hả đã xong, tôi thì theo dõi thấy sự bành trướng, mà đón chờ, chờ đón. Vong Bản yên thân, tôi thì thao thức. Vong Bản mãn nguyện xong xuôi, tôi thì ngày mong tháng đợi đức tin kiên bền.

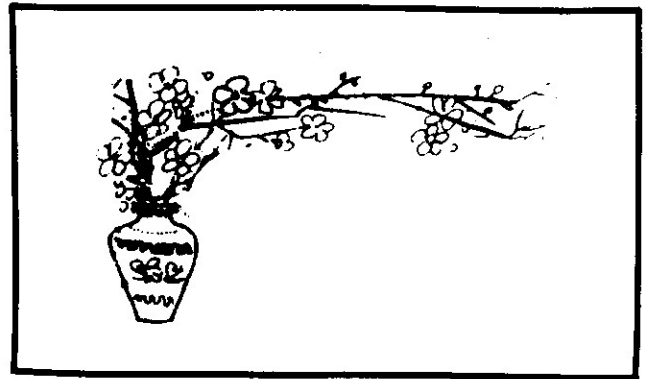
Trong so sánh như vậy, tôi mới nhận ra Vong Bản thực khác với chúng tôi. Vong Bản hẹp hòi, tự kiêu mà tình thế ngày một biến chuyển ngoài tầm hiểu biết của những định kiến chưa tìm ra phạm trù để thông hiểu.

Mãi mãi Vong Bản sẽ không tìm ra phạm trù cho một nhiệt tình của người đấu tranh. Vong Bản xếp

đại họ vào loại chống giáo quyền nhưng thực chỉ là xét lại quyền bính. Vong Bản muốn hô lớn cho họ thôi đi, nhưng họ hét lớn hãy tiếp tục cho chân lý phải thắng, đạo đức phải có, dân tộc phải thành. Có phải việc không đến như sở nguyện mà Vong Bản đòi khóc những giọt nước mắt đầy máu không, tôi nhìn kỹ thì thấy đó quả tình là những thứ nước mắt đầy máu, máu đen hoặc màu xanh xám của tối tăm tà thần tuyên đủ danh mạo, màu trắng đục của chân lý, bị bóp méo trà trộn mưu thần chước dữ, màu vàng khè của một giọng lưỡi chất chứa những ngụ ý tạo chụp mũ xô xiên.

Vậy thì còn gì đáng khoe mẽ về thứ nước mắt đầy máu vẫn đục tội lỗi gian xảo nữa. Còn gì đáng nêu cao danh tánh của tập đoàn Vong Bản nữa. Và còn gì đáng lên mặt luật sư biện hộ cho người kia, kẻ khác. Thế nhưng Vong Bản vẫn vác cái trò hề trơ trên đê tiện hèn hạ để ca rằng:

“Giám mục DuMaine, giáo phận San Jose nhận thấy tập thể Công Giáo Việt Nam trong giáo phận Ngài chưa hội đủ các tiêu chuẩn thiết yếu như vấn đề tài chánh v.v... để trở thành giáo xứ thể nhân, nên ngài quyết định cần phải có một thời gian đợi chờ. Ngược lại, lời thỉnh cầu của nhóm Công Giáo Việt Nam nói trên đã trở thành một sự đòi hỏi nóng nảy, gay gắt và biến nên một “cuộc nổi kết các đợt chống đối vị lãnh đạo hầu như liên miên không ngừng nghỉ” (Nước Máu đầy máu, dòng 34-39).

Đi bênh đỡ mà không mở tài liệu nghiên cứu cho kỹ càng thì chỉ làm cho thiên hạ cười thối mặt thối mày, thối từ làng đến xã, từ tổng đến huyện, từ tỉnh đến miền, từ miền đến cả nước. Ăn nói leo còn có người nghe thì phải có bằng chứng rõ ràng. Giám Mục San Jose cho lập giáo xứ thể nhân hồi nào? Văn thư 31-5-84 Giám Mục chính thức bài bác tư tưởng Giáo xứ thể nhân vì 2/3 nhân số nói tiếng Anh, cho nên cái thiếu số 1/3 nói tiếng Việt

chỉ được phép hưởng nhờ bí tích trong cơ sở gọi là Trung Tâm Mục Vụ để chờ cho người cuối cùng không biết tiếng Mỹ chết đi, thì Trung Tâm Mục Vụ chấm dứt xoa tay. Hội nhập tuyệt vời.

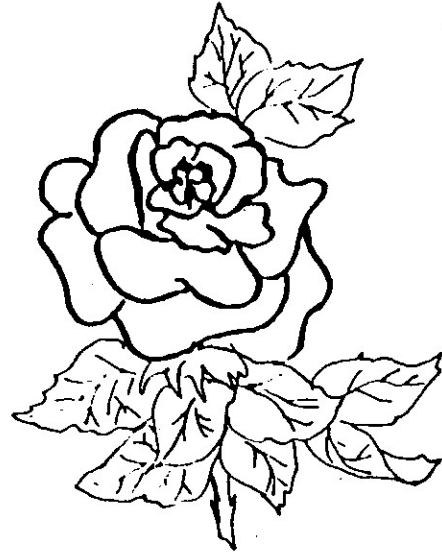
Và khi Giám Mục San Jose thiết lập Họ Đạo với tên là Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo 1-9-85 chưa kịp ráo mực thì văn thư bổ nhiệm LM Dương 4-6-86 đã gọi họ đạo ấy là Mục Vụ Truyền Giáo Việt Nam Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo (The Vietnamese Pastoral Mission of Our Lady Queen of Martyrs in San Jose).

Vong Bản ca cải lương lạc cung, trật đờn, Giám Mục San Jose đang hát nhạc hành khúc hội nhập hùng dũng mà bạn đi ca những giọng trầm sâu của Thiệu Phụ Nam Xương chờ chồng từ biên ải trở về, thật không hợp chút nào cả. Buồn cho người hùng và buồn cho nàng ca sĩ.

Nếu Vong Bản có nghe truyền thanh rằng Giám Mục San Jose đã bằng lòng Giáo-xứ Thể-nhân ấy cũng là cái tưởng tượng suy đoán hay những lời giải thích vu vơ, nhiều từ ngữ mà ý thì tương phản nhau để đưa những người giáo hữu thuần thành vào trận hỏa mù của ngôn ngữ. Nhưng mà nói “đối có công” Giám Mục San Jose đã chạy ngược xuôi trong những giải thích mới nghe thì có lý, mà điều nghiên cho kỹ thì cũng là gương ép che đậy cái tinh thần thực dân, phản đạo, phản Chúa, phản loài người.

Hát cải lương lối đó ế khách lắm, khổ cho người nghe thì ít, mà khổ cho người hát thì nhiều. Người nghe đã biết rồi, nghe chán cả lỗ nhĩ, mệt cả con ráy. Còn người hát thì trườn mãi cái cổ dài ra mà khe khẽ cái giọng đã hết hơi, mà cái cung đàn đang đi những nhịp trống giạt gân, giạt cổ, giạt chân giạt tay như đang mắc kinh phong đương hồi kịch liệt. Bạn ca yếu rồi! Không có văn thư nào Giám Mục San Jose xác định thiết lập giáo xứ thể nhân. Khi cho chữ Mission Ngài đã có ngầm ý kinh khủng khác, là biến nó thành cơ sở Mục Vụ. Dân Việt không giỏi tiếng Mỹ nhưng Chúa đã mở miệng những người Mỹ khác cắt nghĩa cho dân Mít hiểu cái thực dân bản thù như vậy đó. Thực dân nhiều quyền lực phép mầu thế đó. Và còn nữa, nhiều nữa! May mà chưa phát cho mỗi mạng một hồ sơ cộng sản, tổng cổ vào khám luôn, ngồi mút mùa lệ thủy. Bây giờ sang màn nội chiến nhà thờ được đăng tải trên báo địa phương để làm nản lòng kẻ mang chân lý, để bôi bẩn những khuôn mặt chính nghĩa, bảo vệ sự thực. Đành rằng đây là lý do của kẻ mạnh, đành rằng là miệng kẻ sang có gang có thép, đành rằng kẻ sinh sau đến muộn, thiệt thòi,

nhưng mà kinh nghiệm của chán vạn người đi trước đã dạy cho chúng tôi nhiều lắm. Tôi nói bạn ca yếu, đây là may, chứ thực phải nói bạn không lên giọng nổi đầu. Giả thử như rằng bạn rống hết gân cổ mà rêu rao Giám Mục San Jose xác định

Mission là Quasi-Parish thì ngoài cái hàm hồ của định nghĩa quasi-parish (bán giáo xứ) đồng nghĩa với giáo họ (catholic mission) nhưng không cùng nghĩa với cơ sở mục vụ truyền giáo (pastoral mission) vẫn còn cái nghĩa thời gian của bán giáo xứ đó.

Và đây, tôi thử phân tích cho Vong Bản hiểu mà tìm cách chạy tội cho Giám Mục San Jose, thử xem Vong Bản giỏi luật và giỏi biện thuyết sao nhé. Khi ấn định một quasi-parish (bán giáo xứ) thì chủ đích của quasi-parish là để thành giáo xứ thực thụ (parish) khi điều kiện đầy đủ. Nhưng mà Catholic Mission của Giám Mục San Jose lập cho Công giáo VN áp dụng từ 1-9-85 thì nó không vậy đâu. Xin đọc cho kỹ bản văn thư thành lập Họ Đạo (Memorandum of establishment of mission) ký ngày 26-6-86 như sau: “*Nay Giám Mục DuMaine thiết lập Họ Đạo Các Thánh Tử Đạo. Họ Đạo này sẽ bắt đầu hoạt động vào ngày mồng 1 tháng 9 năm 1985, ngày lễ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam. Địa điểm của Họ Đạo sẽ là Trung Tâm Mục Vụ Việt Nam hiện tại tọa lạc ở đường Singleton thành phố San Jose. Lãnh thổ của Họ Đạo sẽ bao trùm cả tỉnh hạt Santa Clara và chỉ tỉnh hạt này mà thôi. Vì Họ Đạo này được thiết lập để đáp ứng những nhu cầu hiện tại của dân chúng Việt Nam, thuộc giáo phận San Jose nên cứ mỗi mười năm sẽ có một cuộc duyệt xét chính thức để quyết định xem Họ*

Đạo sẽ cần tồn tại cho đến bao lâu nữa". (Nguyên văn: Bishop Giám Mục here by establishes the Catholic Mission of the Vietnamese Martyrs. This Catholic Mission will begin to function on September 1-85. The feast of the Vietnamese Martyrs. The site of the Mission will be the present Vietnamese Pastoral Center on Singleton Road in San Jose the territory of the Mission will embrace all of Santa Clara County and only this country. As this Mission... exist).

Như vậy ngay từ trong căn bản Họ Đạo ở San Jose không thể gọi là bán giáo xứ được. Không có bán giáo xứ nào (quasi-parish) mà lại cứ 10 năm xem có nên còn giữ bán giáo xứ nữa hay chẳng? Nói cách khác, ngay cả khi Giám Mục chạy tội thực dân của mình bằng giáo luật khoản 516 thì chính khoản giáo luật 516 cũng tố giác Giám Mục đã lỗi lầm. Gậy ông đập lưng ông, Vong Bản à!

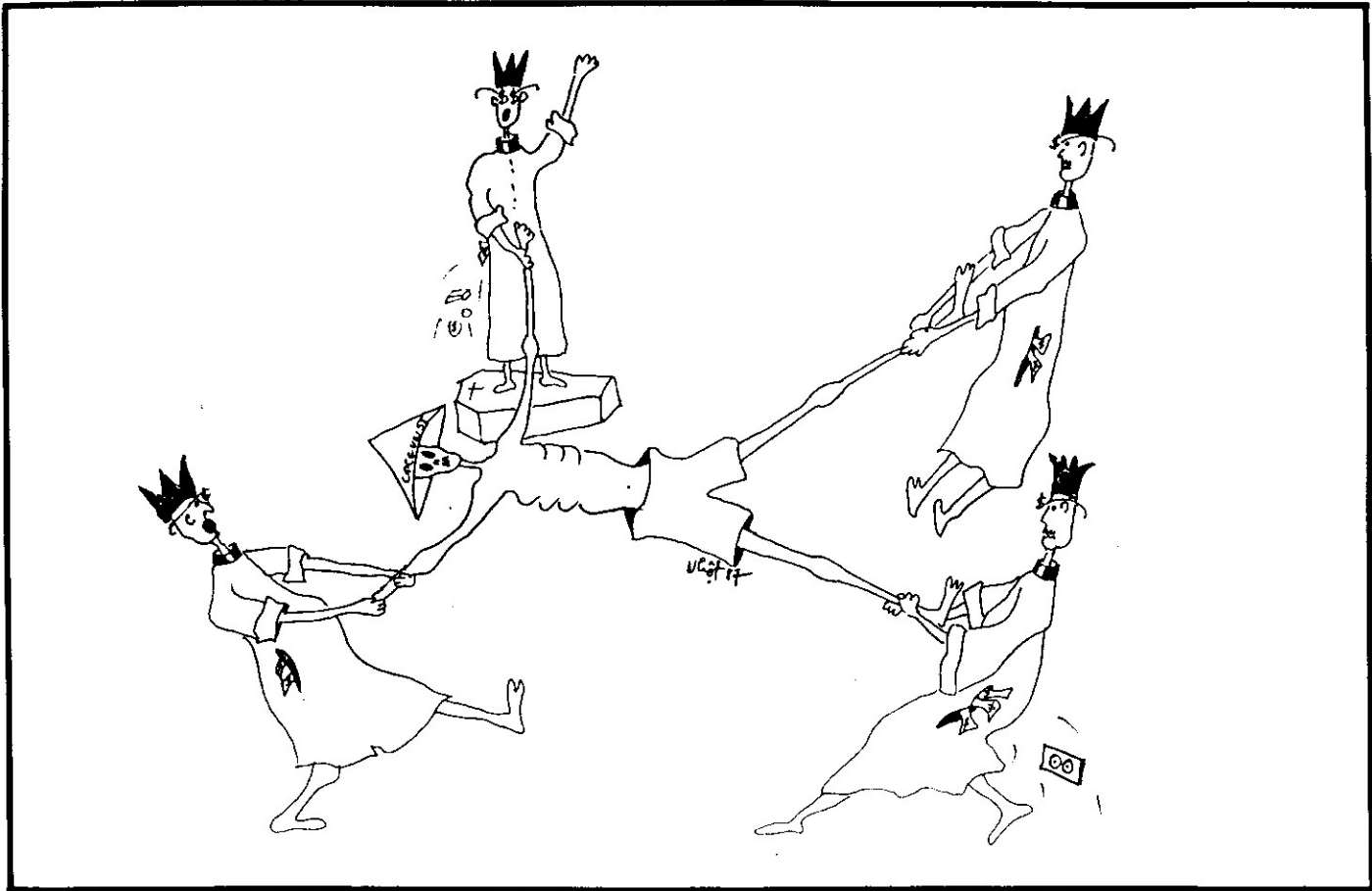
Trong cuốn The Code of Canon Law: a text and commentary trang 417 cũng đã giải thích chiều hướng tồn tại vĩnh viễn của bán giáo xứ bằng lời: "Hiểu rằng, bán giáo xứ sẽ trở nên giáo xứ chính thức một ngày nào đó (Presumably, quasi-parishes could eventually become parishes in their own right). Thế mới hay là trên tờ báo địa phận giải

thích Mission là bán giáo xứ nhưng mà văn thư mới nhận của Tòa Giám Mục cũng không dám gọi Mission là quasi-parish là ý đồ như vậy đó!

Thế thì Vong Bản sẽ ca gì mới được chứ. Vong Bản biết thư ngày 4-11-86, Tòa Giám Mục vẫn còn chối bỏ vấn đề Họ Đạo có thể trở nên Giáo Xứ Thể Nhân chẳng, nghĩa là dù có hợp hòa giải thì vấn đề giáo xứ thể nhân xin để ra ngoài mục thảo luận. Nếu Giám Mục bằng lòng lập giáo xứ thể nhân rồi thì còn thảo luận chi nữa, luận giả Giám Mục ấn định thế này, thế nọ, thế kia, thế khác, thì cũng có giấy tờ đảng hoàng chứ lý, không lẽ họ đạo San Jose không được nhận văn thư chính thức mà Tòa Giám Mục San Jose lại gửi cho Vong Bản Dân Chúa một bản sao văn thư ấy à! Cho nên, nói dối hay cụt đường, mà ca giọng vong bản nó cũng chán chương hời ôi!

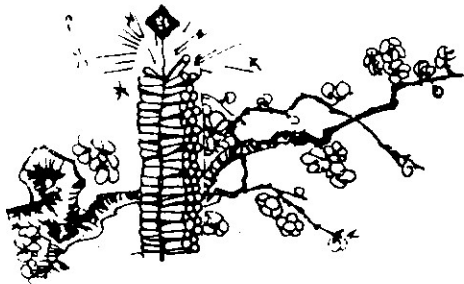
Bởi thế, Dân Chúa dù có muốn ca bài Vong Bản cũng nên dùng chút lương tri tối thiểu của con người để phân biệt Giáo dân San Jose có "Hội đủ các tiêu chuẩn thiết yếu như vấn đề tài chánh v.v..." với thực tâm của Giám Mục San Jose có muốn lập giáo xứ thể nhân cho người Việt Nam chẳng?

(còn tiếp)

MÙA XUÂN CỦA TÔI

NHU AN

Những tia nắng sớm chiếu qua khung cửa sổ làm tôi thức giấc. Tôi đến bên cửa nhìn những chú chim nhỏ đang nhảy nhót đùa vui trên thảm cỏ xanh. Buổi sáng trời nắng đẹp. Buổi sáng mùa xuân bắt chợt làm tim tôi rộn rã. Tôi vừa sửa soạn đến Hội Chợ Xuân vừa nhớ đến lời của lũ bạn: “Có gì vui mà đến đó hở An”. Mặc kệ, có gì vui hay không, tôi vẫn đến hội chợ. Tôi đến đó để nghe tâm hồn êm ả vì những tiếng nói giọng cười, đến nhìn ngắm các em bé xúng xính trong áo quần mới, tay cầm bao thơ đỏ. Dù ở đó không có gì cho bạn tôi vui, nhưng riêng tôi, tôi đã bắt gặp lại những hình ảnh mà có lẽ đã ngủ yên trong tiềm thức mình từ lâu lắm.

Mùa Xuân đã trở về trong lòng mỗi người Việt, là mùa của xum họp, yêu thương. Mọi người đều quên hết những quá khứ buồn khổ để bắt đầu một năm mới tươi đẹp. Nhìn dòng người tiến vào hội chợ, tôi âm thầm cầu xin một mùa xuân an lành sẽ đến với mọi người. Dừng lại bên chiếc cổng, những sợi nắng chói lòa trên mái đỏ của cổng Tam Quan. Tôi bỗng nghe niềm vui len nhẹ trong tim mình. Chiếc cổng vừa mang màu sắc quê hương dân tộc, vừa thể hiện một sự đoàn kết, chung lòng của cộng đồng công giáo ở đây. Tôi đứng ngắm chiếc cổng với niềm kiêu hãnh của riêng mình mà ít ai hiểu được. Chiếc cổng đã dựng lên và gian hàng của cộng đồng công giáo tại hội chợ là một câu trả lời cho những dọa dẫm vu vơ, những đố kỵ dèm pha trước ngày tổ chức hội chợ.

Tiếng trống múa lân xen lẫn tiếng cười của các em nhỏ đưa bước chân tôi đi dần vào hội chợ. Mọi người đi lại rộn ràng cười vui, tôi cảm thấy không khí thật thân quen và bài hát mừng xuân vang lên đầu đó làm tôi nhớ ngày tết nào còn ở quê nhà. Dừng lại bên gian hàng của Cộng Đồng Công Giáo, mọi người đã đến đông đúc nhộn nhịp hơn hẳn các gian hàng khác. Giáo dân tấp nập đổ về đây gặp nhau với những lời chúc tụng, những nụ cười của ngày đầu năm thật dễ thương hơn bao giờ. Tìm một chỗ đứng cạnh mô hình, tôi ngắm ngôi nhà thờ được thu nhỏ với tài khéo léo của nhiều người. Phải chăng đây là ước mơ có một giáo xứ VN, một ước mơ quá thánh thiện và tốt lành giữa một xã hội quá tự do xô bồ này. Bấy tháng rồi với bao cố gắng, hy sinh, chúng tôi vẫn bèn lòng chờ đợi quyết định của Đức Cha – người có trách nhiệm lo cho phần rỗi linh hồn của hàng ngàn giáo dân tại đây. Tôi không tin con người có thể hẹp hòi và khô khan mãi trước nhiệt tình của chúng tôi. Tất cả những việc cộng đồng của tôi làm từ trước đến nay đều có một mục đích duy nhất: xin Đức Cha nhìn thấy sự lớn mạnh của cộng đồng và nhu cầu cần có giáo xứ thể nhân cũng như lợi ích của nó. Đang miên man với suy nghĩ của mình, tôi nhìn thấy Đức Cha cùng phái đoàn đang được hướng dẫn đi thăm các gian hàng triển lãm, kể cả gian hàng của Cộng Đồng Công Giáo. Đây là lần đầu tiên tôi được gặp Đức Cha ở một khoảng cách thật gần. Nhìn Ngài, thật sự tôi không nghĩ rằng chính Ngài là người đã gây ra nỗi khổ đau cho cộng đồng những tháng ngày vừa qua. Tôi đứng nhìn quang cảnh giáo dân tiếp đón Đức Cha với tấm lòng sốt sắng và quý mến. Đức Cha nhận một huy hiệu của cộng đồng và một bó hoa do một em bé trao tặng. Không hiểu Đức Cha nghĩ gì khi đứng giữa những giáo dân VN này? Chúng tôi chỉ là những người Việt tỵ nạn tâm thương với lòng yêu mến Chúa, yêu quê hương. Tôi tự nghĩ nếu Đức Cha sống trong hoàn cảnh của một người tỵ nạn. Ngài sẽ hiểu nỗi khổ đau lạc lõng của một người sống không quê hương. Đức Cha sẽ hiểu tại sao chúng tôi tha thiết có một nơi phượng thờ Thiên Chúa theo phong cách riêng của người Việt, đó cũng là nơi gặp gỡ, an ủi và nâng đỡ nhau trong những ngày lưu lạc nơi đất khách. Buổi gặp gỡ chỉ kéo dài khoảng mười phút nhưng tôi ước mong sẽ thay đổi được cách nhìn của Đức Cha đối với Cộng đồng của tôi. Mong Đức Cha nhìn thấy ước mơ cùng những việc chúng tôi làm với tấm lòng đầy thiện chí. Đức Cha và phái đoàn đã đi qua, và

đầu óc tôi vừa hiện lên những hình ảnh khác. Tôi nghĩ đến Đức Cha và đoàn chiên. Tôi nghĩ đến bố và tôi. Một khoảng thời gian nào xa lắc, vào năm tôi học lớp nhút, tôi thích có được một hộp chì màu để vẽ. Tôi ước ao như tất cả trẻ con đang ở vào lứa tuổi tôi. Tôi thường ngắm hộp màu của nhỏ bạn cùng lớp như một báu vật trong tâm trí tôi thuở đó. Và cũng thật bất ngờ một buổi chiều cuối tuần, bố đón tôi tan học với gói giấy đựng hộp chì màu. Tôi không tả được niềm sung sướng lẫn biết ơn của tôi đối với bố. Mãi về sau bố mới nói vì thấy trong câu chuyện tôi kể mỗi ngày với bố, thấp thoáng đâu đó một ao ước về hộp chì màu, nên bố đã mua cho tôi. Ngày đó tôi còn quá nhỏ để hiểu biết mọi sự quan tâm lo lắng của cha mẹ dành cho mình. Nhưng cũng nhờ hộp chì màu đó, tôi liên tục xếp hạng nhất trong năm để cảm ơn sự lo lắng tuyệt vời của bố. Hai hình ảnh không khác xa nhau lắm, nếu Đức Cha cũng hiểu ước mơ của chúng tôi và cho thành lập Giáo Xứ, đó là một an ủi lẫn khích lệ lớn lao cho người công giáo VN tại San Jose để giữ đạo cho nên và cũng là một trong những việc làm để mở mang nước Chúa. Tôi không hiểu lý do nào làm Đức Cha không muốn quyết định. Có phải vì những lời báo cáo sai lạc của các phe nhóm của Cha Dương? Bảy tháng qua chưa đủ để Cha hiểu lòng của giáo dân sao? Bảy tháng dài tranh đấu, con đường của Chính Nghĩa vẫn thênh thang, giáo dân vẫn bền lòng chờ đợi một thay đổi trong ý tưởng của Cha. Cha đã dùng tất cả mọi toan tính mà vẫn không đến được với cộng đồng. Tôi mong những ngày đầu năm mới, vạn vật đang chuyển mình đón Xuân, xin Cha hãy nghĩ đến lợi ích của nhiều người thay vì nghĩ đến cái ghế chánh xứ. Đó là cách để Cha còn giữ lại chút cảm tình của giáo dân đối với mình. Tôi cầu xin Chúa đem bình an đầu năm mới, xin Chúa cũng ban tình thương và an hòa đến cho những tâm hồn sắp quên mất giống nòi.

Hội chợ mỗi lúc một đông, tiếng cười đùa, chúc tụng vang lên khắp nơi. Tôi cũng theo dòng người đi quanh hội chợ, thấp thoáng ở kia là bóng áo dài vàng của một cô bé làm tôi ngỡ ngẩn nhìn. Mùa Xuân đang ở trong mắt em thật trong sáng tươi vui. Mùa Xuân với những ước mơ nồng ấm lòng người. Tôi đứng ngắm tà áo dài quần quít bên em và cầu xin Chúa đem bình an đến cho mọi người quanh tôi. Xin Chúa giúp cho quê hương tôi sớm thoát cảnh điêu linh để chúng tôi có một ngày lại được đón Xuân trên chính quê hương mình.

Tin Mục Vụ:

Thánh lễ Giao Thừa và Chúa Nhật đầu năm Đình Mão

Sau khi LM Lưu Đình Dương lập nhóm chống đối giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo và tổ chức gây náo loạn trong nhà thờ để làm cơ cho Toà Giám Mục hủy bỏ các thánh lễ bằng tiếng Việt Nam hầu gây áp lực cho các giáo dân phải chấp thuận sự bổ nhiệm Cha trong chức vụ Chánh xứ, Ủy Ban Mục Vụ đã phải liên lạc với nhiều Linh Mục khắp nơi để về ban phép Bí Tích lên lút cho các giáo dân.

Đêm Giao thừa vừa qua trong lúc nhiều người tổ chức ăn uống, nhảy nhót, vui chơi, thì các giáo dân đã lên lút đi dự thánh lễ tại hai địa điểm: một tại Milpitas và một tại phía Nam San Jose. Thánh lễ được cử hành do một linh mục Việt Nam từ Âu châu về. Mọi chương trình đều được giữ bí mật cho đến phút chót để tránh sự cấm cản của Tòa Giám Mục.

Tiếp đến, ngày Chúa Nhật đầu năm Âm lịch, như thường lệ, các giáo dân thuộc Cộng đồng đã tham dự Thánh lễ tại nhà thờ Chánh Tòa. Linh Mục Jose Rubio đã đặc biệt mừng tuổi giáo dân Việt Nam và chúc mừng Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam sớm có bình an trong năm mới. Ông bà bác sĩ Chiếu cùng hai em gái trong quốc phục Việt Nam đã dâng hoa và đèn nến lên vị chủ tế. Sau lễ các giáo dân đã ở lại nghe đọc sách thánh, hát kinh bằng tiếng Việt Nam để cầu nguyện cho năm mới. Đặc biệt nhất là trong Thánh lễ, đại diện giáo dân đã đọc lời nguyện bằng hai thứ tiếng: Việt và Anh, đại ý như sau:

Hôm nay là ngày Tết và cũng là ngày Chủ Nhật đầu năm của người Việt Nam.

Tết tượng trưng cho sự hòa hợp giữa trời và đất, giữa Người với Người và với vạn vật thiên nhiên. Vì trong lòng chứa chan một niềm vui sống mới, nên ai ai cũng đều nở trên môi những nụ cười hiền hòa.

Xin Chúa ban cho gia đình chúng con, cho mỗi một người trong chúng con luôn được sống an hòa trong niềm tươi vui và hạnh phúc.

Xin Chúa hãy che chở quê hương và Giáo hội chúng con, trong bàn tay vạn năng của Chúa. Xin Chúa hãy phục hồi và đổi mới để quê hương và giáo hội Việt Nam được thanh bình, tự do và nhân ái.

Xin Chúa ban cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chúng con nơi đây chóng được hưởng công lý và hòa bình.

Diễn Đàn Tự Do

Ủng Hộ CHÍNH NGHĨA

• HOÀNG NHU KIM

LTS: Chính Nghĩa vừa nhận được bức thư dưới đây của ông Hoàng Như Kim, Colorado. Mặc dù thư gửi cho ba nguyệt san Dân Chúa, Trái Tim Đức Mẹ và Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, nhưng chúng tôi được biết rất nhiều giáo dân hiện đã tẩy chay hai nguyệt san Dân Chúa và Trái Tim Đức Mẹ, nên giả như hai tờ báo này có can đảm đăng bức thư của ông Kim, các độc giả Chính Nghĩa cũng sẽ không có dịp được đón nhận các ý kiến của ông. Do đó, chúng tôi cho đăng tải bức thư này để độc giả rộng đường nhận định.

Thành Phố Denver, Tiểu Bang Colorado, Ngày 30 Tháng 1 Năm 1987

Kính Gửi:

— CHA VIỆT CHÂU, Chủ Nhiệm Báo DÂN CHỨA,

— CHA LÊ AN ĐẠI, Chủ Nhiệm Báo Trái Tim ĐỨC MẸ,

— CHA CHÂU XUÂN BẦU, Chủ Nhiệm Báo ĐỨC MẸ HẰNG CỨU GIÚP

Kính thưa Quý Cha, Con là một Giáo dân tại Denver, Colorado, Hoa Kỳ, chân thành kính gửi đến Quý Cha lời thăm và cầu chúc Quý Cha được Trần đầy ơn Thánh Chúa, hồn an xác mạnh để là Tông đồ nhiệt thành của Chúa. Sau đây xin được tỏ bày một vài ý kiến hèn mọn của con nhân biến cố đau thương tại Cộng Đồng những anh em chúng con San Jose.

Đọc Báo DÂN CHỨA số trước đây thấy có loan tin Cha Barnabe M. Nguyễn Đức Thiệp, Dòng Đồng Công Carthage, Missouri được Vị Sứ Thần sai đến và cũng do lời mời của Đức Giám Mục Pierre DuMaine Giáo Phận San Jose để hòa giải biến cố xảy ra giữa Đức Giám Mục và những anh em chúng con. Tin được loan đi không riêng gì con mà hầu hết mọi giáo dân Việt Nam chúng con tại Hoa Kỳ cũng như mọi nơi trên thế giới đều hoan hỉ vui mừng, và chờ đợi kết quả của Vị “**Sứ Giả Hòa Bình**” khi Ngài trở về. Nhưng than ôi! Niềm hy vọng của chúng con qua bao ngày đợi chờ, khi cũng trên mặt báo DÂN CHỨA số Tân Niên 1987 có đăng đầy đủ tài liệu và

đặc biệt là Bản Tường Trình và bài Phỏng vấn của Đức Nguyên với Cha Thiệp, khi con đọc thấy toát mồ hôi vì Bản Tường Trình của Cha Thiệp và cuộc Phỏng Vấn, lời nói đầu tiên Cha Thiệp, Ngài đã xác nhận ngay là Ngài không phải là Sứ giả Hòa Bình và Cha Thiệp đến San Jose là do Vị Sứ Thần Tòa Thánh sai đến và do lời mời của Đức Giám Mục DuMaine. Cha Thiệp đến để “**Lắng nghe, tìm hiểu, nhìn thấy ... hầu phúc trình cho giới Thẩm quyền một cách TRUNG THỰC về những biến cố xảy ra tại nơi đây.**” Cũng đọc trong Báo DÂN CHỨA có đăng nguyên văn Bức thư của Vị Sứ Thần Tòa Thánh gửi cho Ông Giuse Trần Công Thiện đề ngày 24 tháng 9 năm 1986, nơi Trang 13 thì rõ ràng Vị Sứ Thần Tòa Thánh đã giới thiệu Cha Thiệp với Ông Trần Công Thiện, trong bức thư đó, Vị Sứ Thần đã ca ngợi Cha Thiệp là người **Tốt lành** (theo nguyên văn) và Cha Thiệp đã rất được tin nhiệm không những bởi chính Sứ Thần mà còn bởi Đức Hồng Y Bernard Law ... và cuối Bức Thư của Vị Sứ Thần nói rằng: “Chắc hẳn rằng đây là một cơ hội mọi người xích lại gần nhau trong nỗ lực hợp tác nhằm giảm bớt những nỗi khó khăn chẳng may đã làm chia rẽ Giáo Hội Địa Phương”. Như vậy theo con hiểu thì nhiệm vụ của Cha Thiệp, người được sai đến rõ ràng là để **Hòa Giải**, nhưng Cha Thiệp lại cãi chính Ngài không phải là Sứ Giả Hòa Giải như ít nhiều người lầm tưởng. Như vậy có nghĩa là Cha Thiệp đến để “**Lắng nghe, nhìn thấy và tìm hiểu vấn đề**” về phía Tòa Giám Mục mà thôi, còn về phía những anh em trong Cộng Đồng NVCTTĐ thì Ngài

Không cần lắng nghe, cũng không cần nhìn thấy, và cũng không cần tìm hiểu cho nó mệt cái thân xác của Ngài ! Như vậy đã mất hẳn cái ý nghĩa **Trung thực, công tâm và tích cực** của một người được **Sai đến để Lắng nghe, nhìn thấy và tìm hiểu** vấn đề.

Kính thưa Quý Cha Chủ Nhiệm,

Con không rõ thời gian Cha Thiệp đến San Jose bao lâu, nhưng cứ đọc Bản Tường Trình của Ngài, thì hình như Cha Thiệp chỉ đến, **đã đến** và làm cho **có Đến và có Làm** mà thôi, Ngài đã phải làm một việc như bắt buộc có tính cách tiêu cực, không làm với tư cách tích cực và tận tâm. Nếu Cha Thiệp đến San Jose với Nhiệm vụ của Vị Sứ Thần Tòa Thánh sai đến thì Bản Tường Trình phải đầy đủ, rõ ràng và rất chi tiết, không thể nào lại ngắn gọn quá vắn tắt như vậy được ? Hay Cha Thiệp vì quá bận nên không có thì giờ để làm một Bản Tường Trình với đầy đủ chi tiết rõ ràng và quá ngắn ngủi như vậy. Không riêng cá nhân con nhận xét mà bất cứ một người nào đọc họ cũng cảm thấy sự việc không đơn giản và ngắn gọn như vậy, vì biến cố này đã xảy ra hơn hai năm qua.

Thế nào là Bản Tường Trình? Theo thiển kiến con, Cha Thiệp đã làm một công tác **Thiếu** “thành tâm và thiện chí của một người được **Sai đến**” và Cha Thiệp đến San Jose như để làm một việc **Bất đắc dĩ**, Tiêu cực và Ngài hành động theo kiểu **“Phủ bành Phủ, Huyện bành Huyện” hay Cai DỮ** luôn luôn phải che cái CÁN? Đọc Bản Tường Trình và Bài Phỏng Vấn Cha Thiệp, không riêng cá nhân con mà hầu hết những người hiểu biết nhận thấy đã **KHÔNG CÓ SỰ CÔNG BẰNG TRONG VẤN ĐỀ NÀY**.

Vì ở một phương xa, con không trực tiếp mắt thấy tai nghe, nhưng đọc qua những tài liệu, báo chí Việt cũng như Mỹ thì những anh em chúng con xin Thỉnh nguyện rất có ý nghĩa và thực tế, cần thiết cho những nhu cầu Phụng vụ của họ. Quý Cha cũng đồng ý với chúng con là Hàng Giáo Phẩm Hoa Kỳ đã thi hành **sai lạc** Luật của Hội Thánh Roma rất nhiều, và Giáo dân Hoa Kỳ này giữ đạo thua kém giáo dân Việt Nam rất xa. Con xin dẫn chứng Vụ Đức TGM RAYMOND HUNTHAUSEN của Seattle làm dư luận Thế giới xôn xao về những hành động của Ngài như Cho phép mọi người tham dự Thánh lễ đều được Rước lễ, kể cả Tin Lành và trẻ con, đến việc Ngài đồng ý cho vấn đề **Ngựa Thai và Đồng Tính Luyến Ái** thật sự đã không tuân theo Giáo huấn của Giáo Hội và nhiều hành động khác. Một số vị trong hàng Giáo Phẩm Hoa Kỳ lại có xu hướng thân Cộng Sản và chẳng

hiểu biết Cộng Sản là gì nữa. Nhân Vụ San Jose và việc làm của Cha Thiệp, con liên tưởng đến Vụ rối ren tại Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam Denver chúng con cách đây gần hai năm, khi Linh mục Anselmo Đinh Vương Cần thuộc Chi Dòng Đồng Công, Carthage, Missouri được Tòa TGM **“Thuê mướn”** về phục vụ cho Cộng Đoàn. Linh Mục Cần cũng đã nghe theo và bám chân hai vị Giám Mục, tự ý sửa đổi Nội qui Cộng Đoàn đến ba lần với mưu toan chiếm đoạt hết mọi quyền hành vào trong tay, kể cả việc nắm giữ tiền bạc của Cộng Đoàn. Đặc biệt Linh Mục Đinh Vương Cần đã phá vỡ công cuộc vận động Xây Dựng Thánh Đường của Cộng Đoàn, nên Ban Điều Hành cùng với Giáo dân có thành tâm thiện chí đã đứng lên phản đối. Vụ này các Vị Giám Mục TGP Denver, cũng như Đức Giám Mục Pierre DuMaine, **có** ý đồ bắt giáo dân Việt Nam phải sát nhập vào Giáo Xứ Địa Phương. Linh Mục Cần thuộc Chi Dòng Đồng Công cũng dùng mọi thủ đoạn lừa bịp giáo dân, dọa Rút phép Thông Công, không cho trẻ con mới sinh Rửa Tội, giả mạo đưa người tay sai Ngu dốt ra làm việc và đến Ngân Hàng ký giấy lấy tiền v.v.... Loại 18 gia đình gồm trên 300 nhân danh ra khỏi Cộng Đoàn khi họ không chịu ký giấy chấp thuận cho phép Linh Mục Cần được ở lại Cộng đoàn thêm nữa. Vụ Cộng Đoàn Denver, Colorado cũng đã là một điều đau lòng, mà lời kêu cứu đến Liên Đoàn, đến Hội Đồng Tu Sĩ & Giáo Sĩ Việt Nam tại Hoa Kỳ cũng như với Cha Thiệp là Bề Trên của Linh Mục Cần, Cha Thiệp cũng trả lời là Ngài vô trách nhiệm trong việc đó, còn Quý Cha trong Liên Đoàn cũng như trong Hội Đồng Tu Sĩ & Giáo Sĩ cũng **Vô Tích Sự, Bất Lực hoàn toàn**. Nhân Vụ San Jose, con cũng thấy Quý Cha trong Liên Đoàn hay những Linh Mục cư ngụ trong vùng cũng đứng nhìn “Làm ngơ” chẳng những vậy mà theo con tìm hiểu, mấy Linh Mục trong vùng còn thình lạng khi Đức Giám Mục mới tới họp, chỉ có Cha Tịnh là người duy nhất lên tiếng, nên Cha Tịnh mới bị Ngài Giám Mục DuMaine cho đi chỗ khác chơi, và Cha Vũ Đình Trác, Chủ Tịch Liên Đoàn lại gửi một điện văn ủng hộ Đức Giám Mục DuMaine, rõ ràng các Ngài đã quên mình là con dân Việt Nam, là anh em với những người anh em mình. Nếu Quý Cha có nói là phải **“Vâng phục Quyền Giám Mục”** thì đúng nghĩa của nó là các Cha phải **“Vâng phục Đức Giám Mục Tấn Phong**, khi Quý Ngài Quý trước bàn thờ, lãnh nhận chức vị linh mục mới đứng.”

Kính thưa Quý Cha Chủ Nhiệm,

Con không dám nói phạm tới tất cả Quý Cha,

nhưng sự thật hay mất lòng, một số các Cha Việt Nam nhanh chân nhẹ bước chạy theo giáo dân khi chưa xin phép Đấng Ban Quyền đã quên mất một trong ba điều khi các Ngài Quý trước bàn thờ, trước mặt Đức Giám Mục Truyền chức, bỏ giáo dân, bỏ Giám Mục mà các Ngài đã thừa “**Xin tuân phục**”. Theo con quan niệm: Có giáo dân mới có Giáo Hội, có Giáo Hội mới có Linh mục và Giám mục, Giám mục và Linh mục do Giáo dân mà có, Giám mục và Linh mục trong Giáo dân mà ra. Theo Bộ Giáo Luật cũ thì Hàng Giáo Phẩm đã quá nặng tính chất độc tài, và coi rẻ giáo dân, nên sau Công Đồng VATICANO II, Bộ Giáo Luật mới được sửa đổi, mục đích là làm giảm bớt tính chất Độc Tài

của Hàng Giáo Phẩm xuống và đưa quyền lợi giáo dân lên, chính vì vậy mà giáo dân được lãnh nhận chức Phó Tế vĩnh viễn, Thừa tác viên Thánh Thể v.v.... Đọc trong Bộ Giáo Luật mới, trong sắc lệnh nói về chức vụ và đời sống của các Linh mục (Presbyterium Ordinis) nói về mối tương quan giữa Linh mục và giáo dân như sau: Do Bí tích Thánh chức các Linh Mục Tân Ước thì hành nhiệm vụ rất cao cả và cần thiết là “**Làm Cha và Làm Thầy**” trong ân Chúa và cho Dân Chúa, nhưng đồng thời cùng với mọi Kitô hữu. Các Linh Mục là môn đệ của Chúa Kitô, được mời gọi dự phần trong Nước Chúa nhờ ơn kêu gọi của Người (I Thess.2.12. Col.1.13). Cùng với tất cả những ai được rửa tội, **các linh mục là những anh em giữa các anh em mình**, là chi thể cùng là một chi thể duy nhất của Chúa Kitô mà mọi người có nhiệm vụ xây dựng (MT.23.8, Eph.4.16)

Như vậy:

- **Giám Mục là anh em của các Linh Mục.**
- **Linh Mục là anh em của giáo dân.**
- **Và tất cả là anh em.**

Kính thưa Quý Cha,

Con không dám nói cả một Tập Thể Hàng Giáo Sĩ Việt Nam, chúng con hằng kính trọng tất cả những Bậc Tu Trì, quên danh lợi để hiến dâng trọn vẹn cuộc đời để làm Tông Đồ, Rao Giảng Tin Mừng của Chúa Cứu Thế, nhưng cũng đau lòng cho một số ít các linh mục đã quên nhiệm vụ cao cả khi lãnh nhận chức vụ linh mục, để rồi như truyện “**Con sâu làm rầu nồi canh**”.

Theo tin trên báo DÂN CHÚA thì hai người anh em chúng con là các Ông Trần An Bài và Trần Công Thiện đã bị Đức Giám Mục DuMaine Giáo Phận San Jose ra Án Vụ Tuyệt Thông và buộc gán cho tội chống đối Đức Giám Mục. Theo nhận xét

của con, hai người anh em chúng con đã là đại diện cho cả một Cộng đồng, họ được sự tin nhiệm bầu lên, nguyện vọng của họ là nguyện vọng của cả Cộng Đồng Dân Chúa trong Họ Đạo NVCTTĐ và cũng là nguyện vọng của tất cả mọi giáo dân Việt Nam trên lãnh thổ Hoa Kỳ này, Cộng Đồng Dân Chúa tại Họ Đạo NVCTTĐ có đủ điều kiện là Giáo Xứ Thế Nhân, và việc Cộng Đồng không chấp nhận Cha Lưu Đình Dương, vì hành động quá khứ của Cha Dương đã không ủng hộ việc làm chính đáng của họ lại chạy theo chân Đức Giám Mục DuMaine ,linh mục với anh em linh mục đã tranh giành nhau, và tâu trình với Đức Giám Mục đẩy Cha Tịnh đi để kiểm soát chức Chánh Xứ, để mưu tìm danh vọng. Các Linh Mục Việt Nam trong vùng đã không vì Danh Chúa mà phục vụ, mà chỉ mưu tìm lợi ích riêng tư cho cá nhân mình, **quên đi Linh Mục là anh em của giáo dân v.v...** Lẽ ra các Ngài phải thực thi giới răn của Chúa là “**Tám Mối Phúc Thật**” và Hai Điều tóm lược 10 Điều Răn Chúa truyền dạy là Mến Chúa, Yêu người, nếu các Ngài không yêu thương người cùng một màu da, một chủng tộc thì ít ra Ngài cũng nhớ là Môn Đệ của Chúa Kitô, phải yêu thương nhân loại.

Tiền nhân ta có câu: “**Một con ngựa đau, cả tàu không ăn cỏ**”, hay một câu ca dao khác là: “Chị ngã em nâng” hay ngược lại “**Em ngã thì chị phải nâng**”. Biển cố đau thương tại Cộng Đồng NVCTTĐ San Jose, danh dự của cả một tập thể người Việt trên đất Mỹ và cả mọi nơi trên Thế Giới trong đó phải được kể các vị Linh Mục, Tu Sĩ và Giáo dân, bây giờ “**Áo đã cởi cho người xem lưng**”. Hai người anh em chúng con đã bị Đức Giám Mục Giáo Phận San Jose Vụ Tuyệt Thông và gán cho họ là chống đối, không vâng phục Quyền Giám Mục. Đức Công Bằng và Bác Ái mà Đạo Chúa truyền dạy đã không có được trong những biển cố này, nếu con không lầm thì Đức Giám Mục Pierre DuMaine, Ngài là gốc Đế Quốc, thực dân Pháp; Nếu quả thật Ngài là dân gốc thực dân, đế quốc Pháp, thì có thể trong huyết quản Ngài vẫn còn vương vấn tính chất độc tài của thực dân, nếu không thì vị Giám Mục DuMaine cũng không như hai vị Giám Mục tại TGP Denver, có óc kỳ thị và cũng muốn cho giáo dân Việt Nam ta phải sát nhập vào giáo xứ địa phương của họ, nhưng hai Ngài Giám Mục tại Denver đã trở về với **Cát Bụi** chỉ trong vòng 6 tháng, cả hai Ngài đã được Chúa gọi về không biết có phải Vụ Cộng

Đoàn CGVN/Denver? Điều làm cho mọi tín hữu giật mình kinh hãi.

Kính thưa Quý Cha Chủ Nhiệm,

Các Giám Mục, Tổng Giám Mục và Hồng Y đều được tấn phong bởi quyền Đức Giáo Hoàng. Vậy mà trong kỳ Đại Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ vào trung tuần tháng 11/1986 vừa qua nhóm họp tại khách sạn Capitol Hill, thủ đô Washington đã cho thấy 79 trong số 300 Giám Mục, Tổng Giám Mục và Hồng Y Hoa Kỳ mà đứng đầu là Tổng Giám Mục Hunthausen ở Seattle đang chống lại Đức Giáo Hoàng. Thế nhưng một số Linh Mục Việt Nam lại chạy theo cổ võ a tông với các Ngài để đàn áp những nguyện vọng chính đáng của giáo dân Việt Nam, mà trường hợp điển hình là biến cố tại Cộng Đồng những anh em chúng con tại San Jose.

Mùa Chay Thánh đã đến, kính xin Quý Cha hãy cùng với mọi Kitô hữu VN chúng con trên Lục Địa Hoa Kỳ này cũng như trên toàn thế giới, xin hãy cùng nhau hãm mình đền tội, làm nhiều việc lành phúc đức, khẩn xin cùng Chúa và Đức Mẹ ban cho Vị Giám Mục DuMaine và những anh em chúng con tại Cộng Đồng NVCTTĐ San Jose, xin cùng Chúa Thánh Linh hướng dẫn tâm hồn Ngài Giám Mục để biết “**Lắng Nghe**” những **Thỉnh nguyện CHÍNH ĐÁNG** của Cộng Đồng anh em chúng con và soi sáng tâm hồn những Vị Linh Mục Việt Nam có trách nhiệm trong Hội Đồng Tu Sĩ và Giáo Sĩ, Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ, cầu xin cho các Ngài hãy vì Danh Chúa, quên đi lợi ích riêng tư, để làm lành cùng nhau trong tình Huynh

Đệ của Chúa Kitô, xin cùng Đức Mẹ là Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo ban cho Cộng Đồng anh em chúng con tại San Jose, lòng can đảm, trung kiên, bền vững trong Đức Tin, con tin rằng cuối cùng Cộng Đồng anh em chúng con sẽ **TOÀN THẮNG** và Ngài Giám Mục sẽ phải chấp nhận những nguyện vọng chính đáng của Cộng Đồng NVCTTĐ San Jose.

Cuối cùng kính xin Quý Cha được nhấn gởi đến Cha Barnabe M. Nguyễn Đức Thiệp Dòng Đồng Công rằng: Nếu Ngài được **sai đến** hay mời đến để **Lắng nghe, tìm hiểu** một lần nữa, thì xin Cha Thiệp cố dành thì giờ thì hành phận sự cho chu đáo hơn, còn như chuyến đi của Ngài vừa qua, thật sự đã chẳng phải là **Người được sai đến**. Báo cáo hay tường trình phải đầy đủ chi tiết, xin Cha Thiệp đừng làm cho có lệ, và không biết là nhân vụ rối ren này Cha Thiệp Ngài có trình xin với Đức Giám Mục DuMaine đưa Linh Mục của Dòng Đồng Công về Cộng Đồng này không? Xin Quý Cha cùng chúng con thành tâm trong Kinh Lạy Cha và cùng hát với chúng con Kinh Hát Hòa Bình.

Kính chào Quý Cha

Hoàng Như Kim

Giáo dân Denver, Colorado

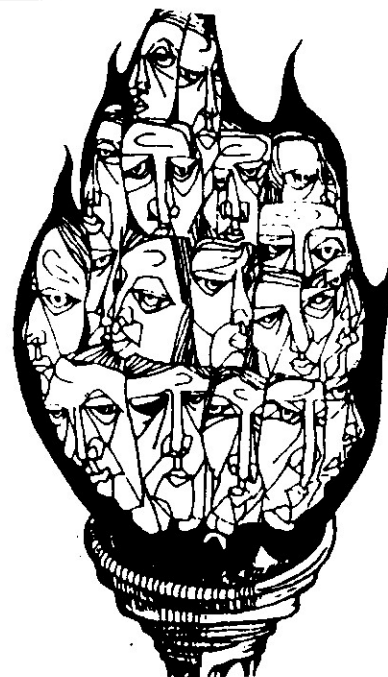
Bốn sao:

Kính gửi Quý Anh Chị Em Cộng Đồng NVCTTĐ San Jose: “**Để ủng hộ và khích lệ tinh thần đòi hỏi Thỉnh nguyện chính đáng**”

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

Thân mời các anh chị trong CA ĐOÀN CHÍNH NGHĨA tham dự buổi họp và tập hát vào lúc 8 giờ 30 tối Thứ Bảy, ngày 7 tháng 2 năm 1987, tại Trung Tâm Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, số 685 Singleton Road, San Jose, CA.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với Anh Trần Đình Ba, điện thoại số 773-1897

NÊU GƯƠNG SÁNG VỀ Ý NGHĨA ĐÍCH THỰC CỦA ĐỨC VÂNG LỜI

TẬP THỂ LINH MỤC TẠI FRESNO CHỐNG ĐỐI TÒA GIÁM MỤC

Báo The Fresno Bee ra ngày Chúa Nhật 18 tháng 1, 1987 đã đăng bài của hai phóng viên Joe Rosato và Jim Boren với tựa đề: "Giới lãnh đạo Công Giáo bị chống đối. Đối tượng của phong trào chống đối này là Linh Mục David Duran, Tổng Quản Tài Chánh Giáo Phận và Đức Giám Mục Joseph J. Madera. Tác giả bài báo tường thuật như sau:

"Trong một phiên họp kín của các Linh Mục thuộc Giáo Phận Fresno, Đức Ông James T. Logan đã đứng lên công khai yêu cầu Đức Giám Mục Joseph J. Madera cách chức cha David Ortega Duran, Tổng Quản Tài Chánh. Trước trên 100 Linh Mục, Đức Ông Logan cho rằng Tổng Quản Duran là một gánh nặng của Đức Giám Mục Madera. Đức Giám Mục chỉ có một phương thế duy nhất để bảo vệ uy tín là giải nhiệm Cha Duran. Lời chỉ trích gay gắt của Đức Ông Logan đã được nhiều Linh Mục khác hưởng ứng. Như nước vỡ đê, những lời chỉ trích khác được thay phiên nhau phát biểu và phóng viên đã ghi âm được. Một Linh Mục nói: Đức Cha phải dứt điểm David Duran. Ông ta là kẻ tham quyền và bất bình thường. Ông ta đang làm hại Đức Cha. Tuy nhiên, bất chấp sự nổi dậy chống đối của các Linh Mục, Đức Giám Mục Madera đã bác bỏ đề nghị giải nhiệm Cha Duran."

Linh Mục Duran năm nay 60 tuổi. Ngài vào chủng viện năm 36 tuổi và thụ phong Linh Mục sau đó 4 năm. Trước khi đi tu Ngài là một kế toán viên chuyên nghiệp, từng đảm nhiệm chức vụ kiểm soát viên cho đại khách sạn và sòng bạc Tropicana tại Las Vegas.

Tổng Quản Duran bị các Linh Mục và giáo dân thắc mắc về vấn đề tiền bạc, lạm dụng công quỹ của giáo phận. Nhiều đơn tố cáo được gửi đến Tòa Khâm Sứ tại Hoa Thịnh Đốn hay Tòa Thánh Vatican, yêu cầu mở cuộc điều tra song Đức Giám Mục Madera một mực bênh vực Cha Duran và cho rằng đó là vấn đề nội bộ của Tòa Giám Mục.

Lời chỉ trích khác nói rằng Tổng Quản Duran đối xử với Linh mục khác như cát bụi dưới chân, lạm dụng quyền thế, và độc đoán trong công việc chung, bất chấp quyền lợi của Linh Mục và Giáo Phận. Thế nhưng, Đức Giám Mục cho rằng Cha Duran cũng có ưu điểm và bác bỏ những lời tố cáo. Do đó, các Linh Mục rất bất mãn về thái độ của Tòa Giám Mục.

Đây không phải là lần đầu tiên hay một nơi duy nhất mà các Linh Mục đã lên tiếng phản đối Đấng Bản Quyền về thái độ và hành động không hợp lý và hợp tình của vị chủ chiên. Nếu nói đến đức vâng lời, có lẽ Linh Mục là người phải làm gương sáng vì đã có lời khẩn khi thụ phong Linh Mục. Nhưng lý do nào đã khiến cho tập thể Linh Mục tại Fresno đã phản ứng như thế. Căn nguyên của sự nổi loạn này rõ ràng là thái độ độc đoán và cố chấp của cấp lãnh đạo trong giáo phận.

Câu chuyện của Fresno khiến chúng ta liên tưởng đến tình trạng của Giáo Phận San Jose. Nhiều người tránh móc giáo dân không biết vâng lời nhưng họ quên rằng chính hành động có tính cách kỳ thị và đàn áp của giáo quyền đã đưa giáo dân vào chân tường, ở vào thế chẳng đặng đừng phải phản ứng để tự vệ. Nếu giáo quyền biết tôn trọng lẽ phải, biết tự kiểm thảo để sửa sai, biết nhẫn nại và khiêm tốn để tìm hiểu sự thật, biết hy sinh tự ái để phục vụ quyền lợi giáo hội và giáo dân, thì đâu bao giờ xảy ra tình trạng giáo dân hay Linh Mục chống đối Tòa Giám Mục như tại San Jose và Fresno.

Loan tin này chúng tôi muốn được góp ý thêm vào các bài giảng về đức vâng lời của các Linh Mục Vũ Đình Trác, Đỗ Thanh Hà, Nguyễn Đức Thiệp, và Lưu Đình Dương.

QUAN SÁT VIÊN

DANH SÁCH AN NHÂN ỦNG HỘ VĂN NGHỆ XUÂN ĐÌNH MÃO

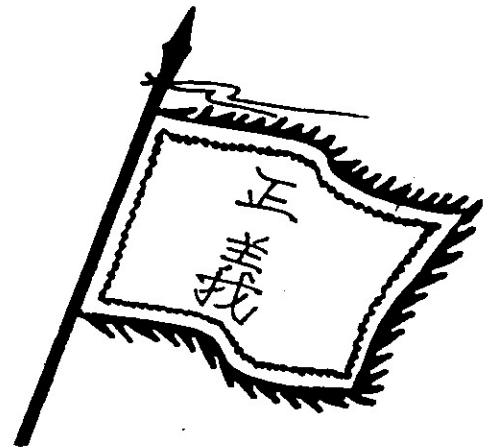
Luật sư Sullivan	\$3000.00	Hoàng Ngọc Vũ	\$ 20.00
Ông Bà Vũ Hoài An	\$ 50.00	Trịnh Thành	\$ 30.00
Ông Nam Chicago	\$ 20.00	Bà Học	\$ 50.00
Anh Châu	\$ 30.00	Ấn danh	\$ 50.00
Bà Trần Thị Hải	\$ 50.00	Minh Vũ	\$ 50.00
Anh Chị Đình Văn Long	\$100.00	Ấn danh	\$ 15.00
Anh Chị Phú	\$ 20.00	Ấn danh	\$ 10.00
Ông Bà Phạm Thành	\$ 50.00	Đoàn Chánh	\$ 20.00
Ấn danh	\$ 50.00	Ông Bà Huyền	\$ 20.00
Ông Bà Nguyễn Văn Hiệt	\$100.00	Nguyễn Liên	\$ 30.00
Anh Chị Kim Zung	\$100.00	Bùi Duy Tường	\$ 30.00
Ông Bà Sánh	\$ 50.00	Thoại Nguyễn	\$ 30.00
Anh Chị Minh Thu	\$100.00	Cô Tuyết Trinh	\$ 4.00
Ông Nguyễn Thiệu	\$ 40.00	Bùi Thị Chi	\$ 10.00
Bà cụ Kỳ Thanh	\$ 20.00	Bà cụ Đắc	\$ 20.00
Ông cụ Thụy	\$ 20.00	Ông Bà cụ Thịnh	\$ 10.00
Ông Bà Thu	\$ 20.00	Cô Thanh Hà	\$ 5.00
Cụ Tinh	\$ 15.00	Ông Nguyễn Đình Tống	\$ 50.00
Hà Cường	\$ 20.00	Mạnh Trường	\$ 50.00
Thu Thủy	\$ 10.00	Trần Trọng Phúc	\$ 20.00
Ông Nguyễn Kim Khánh	\$ 30.00	Kay Bee Photo	\$ 50.00
Bà cụ Goon	\$ 25.00	Ấn danh	\$ 50.00
Bà Bốn	\$ 10.00	Nguyễn Giang	\$ 50.00
Bà Trần Thị Tám	\$ 10.00	Một bà ở Cupertino	\$ 30.00
Bà Trần Minh Lý	\$ 20.00	Bà Tuyết	\$125.00
Ông Bà Đường	\$ 20.00	Nguyễn H. Phương	\$ 50.00
Anh Chị Trạch	\$ 20.00	Rainbow Thiên Hồng	\$ 50.00
Ông Bà Trữ	\$ 20.00	Nguyễn Mạnh Hồ	\$ 40.00
Anh Chị Quy	\$ 20.00	Bà Nguyễn Duy Liên	\$ 50.00
Anh Chị Hà	\$ 10.00	Ông Bà Đỗ Điện Thoại	\$ 50.00
Anh Chị Vũ Tuyến Hoàn	\$ 40.00	Bà cụ Thiết	\$ 80.00
Ông Bà Oánh	\$ 40.00	Bà Minh	\$ 20.00
Nguyễn Anh	\$ 10.00	Hai người ấn danh	\$100.00
Ông Bà Hội	\$ 20.00	Ấn danh	\$ 50.00
Anh Chị Tường	\$ 30.00	Anh Minh	\$ 50.00
Anh Chị Vang	\$ 30.00	Anh Chị Chánh	\$ 20.00
Ấn danh	\$ 20.00	Phan Văn Doãn	\$ 50.00
Anh Thạch	\$ 20.00	Mai Văn An	\$ 30.00
Bà Hương	\$ 20.00	Ấn danh	\$100.00
Nguyễn Ngọc	\$ 20.00	Bà Hương (Monterey)	\$ 50.00
Nguyễn Châu	\$ 50.00	Nguyễn Mạnh Hùng	\$100.00
Bố Già	\$ 10.00	Hoàng Ngọc Thanh	\$ 15.00
Anh Cầm	\$ 10.00	Bùi Thị Văn Hoàng	\$ 10.00
Anh Mão	\$ 20.00	Nguyễn Kiên	\$ 20.00
Gia đình cụ Tiến	\$ 50.00	Ng Thu	\$ 20.00
Anh Chị Dung	\$ 30.00	Nguyễn Văn Phương	\$ 50.00
Bà Hoa	\$100.00	Nguyễn Mạnh Hiệt (Monterey)	\$ 50.00
Nguyễn Ủy	\$ 20.00	Cụ Nguyễn Đức Hiệp (Monterey)	\$ 50.00
Cô Hạnh	\$ 10.00	Ông Bà Đỗ Văn Hiến (Monterey)	\$100.00
Ấn danh	\$100.00	Luật sư Đỗ Văn Quang Minh	\$100.00
Ấn danh	\$ 20.00	Ông Nguyễn Kim	\$ 20.00
Ấn danh	\$ 60.00	Hai em Tiên, Tường	\$ 20.00
Bà Sen	\$ 10.00	Ông Nguyễn Văn Phan	\$ 50.00
Ông Bà Tuấn	\$ 20.00	Nguyễn Liêm	\$ 20.00
Bà Minh	\$ 20.00	Nguyễn Minh Anh	\$ 50.00
Tuyết Hoàng (HNV)	\$ 30.00	Phong Trần	\$ 20.00
Ông Cổ Luận	\$ 10.00	Bùi Quang Vinh	\$ 25.00
Bà Quán Thiện	\$ 20.00	Bỏ chung	\$2456.29

THỜI KỲ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

TRƯỜNG KỲ KHÁNG CHIẾN: DOANH TUẤN GIÁO VÀ NHẠC HỘI XUÂN ĐÌNH MÃO 1987.

Không khí tại Doanh Tuấn Giáo vào những ngày cuối năm vô cùng nhộn nhịp. Mọi sinh hoạt thường nhật của dân chúng tại các trang trại của họ hầu như bị đình trệ. Tất cả mọi người đều tham gia vào những công việc của Doanh phủ, chuẩn bị cho hai biến cố quan trọng vào dịp đầu năm Đinh Mão. Đó là buổi Nhạc hội Xuân do Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình tổ chức và Hội Chợ Xuân của Liên Hội Hoài Quốc tại Bắc Ca Linh.

Tối 23 tháng Giêng Tây lịch nhằm ngày 24 Tết của người Hoài Quốc, hàng trăm người sau cuộc họp Tiểu Diên Hồng Hội đã tiếp tục ở lại Doanh phủ để hoàn tất tờ lịch Chánh Đạo đặc biệt vào dịp cuối năm. Đây là một kỳ công về văn học của Doanh Tuấn Giáo nổi bật nhất trong năm. Ngoài những bài vở thường lệ có nội dung liên hệ đến cuộc đấu tranh của người Hoài Quốc trong năm Bình Dần, người ta còn thấy xuất hiện những bài vở đặc biệt mừng xuân mới. Hình thức lẫn nội dung của tờ lịch là cả một công trình đặc biệt được đóng góp bởi một số rất đông văn nhân thi sĩ thời bấy giờ.

Tờ mờ sáng ngày 25 Tết, giữa cái không khí lạnh lẽo của những ngày cuối năm, tiếng vó ngựa của đoàn nghia quân lại rộn rã vang lên. Họ từ khắp các Trấn kéo nhau về Doanh Phủ để chuẩn bị cho buổi Nhạc Hội Xuân được tổ chức vào buổi chiều hôm ấy. Xa xôi nhất ở phía Bắc của Hồ Sinh có sự góp mặt của Võ Nhất Thạnh, Kha trưởng của Trấn Vu Sơn. Bầu đoàn thê tử của Võ gia trang

đã thức dậy trước cả tiếng gà gáy sáng, cõm nắm chuẩn bị sẵn sàng và vượt hơn chục dặm đường để góp phần công tác trong buổi Nhạc Hội. Kha trưởng Hoàng Ngọc Chương và phu nhân của Trấn Miêu Phá Thạch cũng không chịu thua kém, rời khỏi Hoàng gia trang trong lúc trang trại của người dân còn cửa đóng then cài. Các Kha trưởng Bảo Trầm Luân của Nam Hồ Sinh và Kha phó Ngũ Mạnh San của Trấn Cẩm Bảo với trách nhiệm nặng nề là thiết trí lễ đài cho buổi Nhạc hội đã hầu như thức suốt đêm để hoàn tất những công tác quan trọng cuối cùng.

Vào khoảng đầu giờ Ngọ, sân tiền đường của Doanh Tuấn Giáo tung bừng như một buổi chợ phiên. Các toán nghia quân bận rộn di chuyển hàng chục chiếc bục gỗ nặng nề sang Thao diễn đường của Trung học trảng An Đệ Hiếu, nơi mà Doanh Tuấn Giáo đã tổ chức Nhạc hội mừng đại lễ Giáng Trần vào tháng trước. Hàng trăm cây gỗ dài đã được đo đạc, cắt xén hẳn hoi cũng được chất lên những xe tứ mã để rắp tại địa điểm. Cho đến cuối giờ Tỵ, toàn thể lễ đài rộng lớn đã được kiến tạo xong với hai cột gỗ vuông cao vút ở tiền điện. Chính diện của lễ đài là bức họa sắc sảo với những nét chấm phá linh động mô tả những cảnh trí của ngày Tết.

Cũng ngày hôm ấy, Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình đã chứng tỏ cho công luận thấy lực lượng đông đảo của họ và sự hậu thuẫn mạnh mẽ của quần chúng. Hàng ngàn người đã kéo nhau vào Thao diễn đường của Trung học trảng An Đệ Hiếu để tham dự buổi Nhạc hội mừng xuân của

Doanh Tuần Giáo. Tuy nhiên mục đích chánh của buổi Nhạc hội hôm ấy vẫn là nghi thức Giao Hòa. Mặc dầu sơ mời Hoàng đế Thạch Đỗ Ma và các võ quan cao cấp của Triều đình đã được gửi đi, nhưng nhà lãnh đạo của Thiên giáo vẫn từ khước tham dự với lý do buổi hội họp không do Tổng trấn Lộ Dung tổ chức. Sát cánh với Doanh Tuần Giáo vẫn là quan Thất phẩm Tấn Mãnh Nguyên của môn phái Phan Sanh. Ông lại lặn lội từ Kim Sơn đến chung vui với đám dân bất hạnh và chúc mừng dân chúng khi buổi Nhạc hội bắt đầu. Đặc biệt ngày hôm ấy, hàng ngàn ngọn nến đã được toàn thể dân chúng thắp sáng như muốn nói lên đức tin vững mạnh và tinh thần hòa giải thực sự của họ. Sau đó buổi Nhạc hội đã được diễn ra tung bừng với những màn trình diễn hấp dẫn của các nghệ sĩ tài danh. Lại có cả những hình thức mừng xuân đặc biệt của ngày Tết như múa lân, đốt pháo... khiến mỗi người có cảm tưởng như đang sống lại những ngày thanh bình của quê hương cũ. Tinh thần dân chúng lên rất cao được thể hiện qua những tiếng vỗ tay tán thưởng vang dội. Đặc biệt họ đã thể hiện sự tích cực có một không hai qua việc đóng góp vào những chi phí của Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình cho việc tổ chức; số tiền quyên góp hôm ấy lên đến hơn một vạn quan. Mặc dầu thành công về mọi mặt, sự vắng mặt của Hoàng đế Thạch Đỗ Ma và các quan lại của ông vẫn làm cho người Hoài Quốc cảm thấy buồn nản. Họ biết rằng cuộc tranh đấu của họ dầu thế nào cũng bị bắt buộc bước sang năm mới, điều mà họ không bao giờ muốn.

TRƯỜNG KỶ KHÁNG CHIẾN: DOANH TUẦN GIÁO VÀ HỘI CHỢ XUÂN ĐÌNH MÃO 1987.

Dư âm của sự thành công buổi Nhạc hội Xuân chưa kịp tận hưởng thì nghĩa quân của Doanh Tuần Giáo lại phải bắt tay ngay vào một công tác khác có tầm mức vô cùng quan trọng. Đó là việc dựng chiếc cổng Tam quan cho Hội Chợ Xuân Đình Mão 1987 do Liên Hội Hoài Quốc tại Bắc Ca Lĩnh tổ chức. Chiếc cổng Tam Quan cũng như những gian hàng triển lãm của Doanh Tuần Giáo là đề tài gây rất nhiều sôi nổi trong cộng đồng Hoài Quốc. Trước đó, Tổng trấn Lộ Dung và thủ hạ của ông đã liên tiếp gửi văn thư cũng như “bưu điệp” phản đối việc xưng danh Thiên Giáo để tham dự Hội Chợ Xuân của phe Chân Lý Thái Bình. Công luận Hồ Sinh đã chú tâm theo dõi vấn đề và xem Hội Chợ Xuân như một cơ hội để đo lường sức

mạnh của hai phe Hoài Quốc. Nhận thức được điều đó, Doanh Tuần Giáo đốc toàn bộ nhân lực cũng như tài lực cho dịp thư hùng này.

Sáng ngày 27 Tết, những thớt tượng khổng lồ âm ỉm rung chuyển đường phố của phía Nam Hồ Sinh. Con đường Sinh Tử Lộ nối liền Doanh Tuần Giáo với khu Hội Chợ tấp nập nghĩa quân của Chân Lý Thái Bình. Họ ra sức điều khiển những chú voi to lớn kéo những súc gỗ lớn đến địa điểm dựng cổng. Những bộ phận của mái, cột, mặc dầu đã được tháo ra thành từng mảnh nhỏ vẫn còn công kênh choán chặt bề ngang của con lộ. Việc di chuyển chiếm rất nhiều thì giờ, mãi đến đầu giờ Ngọ nghĩa quân mới thực sự bắt tay vào việc ráp cổng. Thời tiết lại cũng bất lợi cho nhóm Chân Lý Thái Bình. Trời lạnh như buốt, gió lại thổi mạnh khiến việc dựng cổng trở nên khó khăn. Mặc dầu ở vào thế kỷ 20 với những phương tiện văn minh cơ khí sẵn sàng, Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình quyết định dùng toàn sức người để kiến tạo công trình vĩ đại trên. Quyết định này nhằm mục đích chứng tỏ cho công luận Hồ Sinh nói chung và cộng đồng Hoài Quốc nói riêng sức mạnh của Doanh Tuần Giáo.

Chỉ trong khoảnh khắc, 8 chiếc cột khổng lồ đã sừng sững mọc cao vút trước mặt tiền của khu Hội Chợ. Kế đến là những cây đà ngang nặng nề lần lượt gác lên những đầu cột cao. Và cuối cùng, những bộ phận mái ngói vĩ đại được hàng chục sợi dây thừng và hàng trăm người kéo lên. Tất cả đều hăng say làm việc mặc cho gió lạnh liên tiếp thổi xoáy vào da thịt. Không khí vui nhộn và niềm hãnh diện chung đã làm cho họ quên những cực nhọc vất vả và những điều kiện khó khăn của thời tiết. Mãi đến chiều 29 Tết, chiếc cổng Tam Quan vĩ đại mới được hoàn thành. Màu đỏ xậm của mái ngói nổi bật trên 8 chiếc cột trắng. Những đường viền đỏ chung quanh hai cột chánh đóng khung hai câu đối nhắc nhở người Hoài Quốc về quê hương xa xôi. Nổi bật nhất là hai huy hiệu lớn hình tròn của Cộng Đồng Thiên Giáo Hoài Quốc cùng những bảng nhỏ có hàng chữ cổng được thực hiện bởi những người của Doanh Tuần Giáo. Người Hoài Quốc cũng như dân bản xứ khi đi vào khu Hội Chợ đã trầm cảm phục công trình kiến trúc đồ sộ kể trên và đương nhiên công nhận thực lực đáng kể của Doanh Tuần Giáo.

Trong lúc công việc dựng cổng đang diễn tiến. Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình và Bang

Hành Sự của Doanh Tuấn Giáo vẫn còn tranh luận rất nhiều về đường lối tirền lăm cho những gian hàng của họ tại Hội Chợ Xuân. Cuối cùng họ quyết định sẽ theo đuổi đường lối ôn hòa để chứng tỏ cho Triều đình và công luận tinh thần hiếu hòa và thiện chí xây dựng. Do đó, một mô hình của Doanh Tuấn Giáo thật mỹ thuật được kê ngay ngắn ở khoảng giữa của gian hàng triển lăm bên dưới bức họa truyền chân của Hoàng đế Thạch Đỗ Ma. Lối triển lăm đơn sơ vừa kể lại có một ý nghĩa thâm thúy khiến công luận một lần nữa dành trọn cảm tình cho khối người đang tranh đấu.

Tục truyền rằng Hoàng đế Thạch Đỗ Ma vào những ngày trước khi Hội Chợ Xuân của người Hoài Quốc được khai mạc, ông vẫn băn khoăn do dự không biết phải quyết định như thế nào. Mặc dầu đã nhận được sớ mời của tổ chức Liên Hội Hoài Quốc tại Bắc Ca Linh từ những tuần lễ trước nhưng ông vẫn chưa có lời phúc đáp. Đối với ông, nếu Hội Chợ kể trên do Doanh Tuấn Giáo tổ chức, ông đã không phải ở vào thế khó giải quyết. Tuy nhiên đây không phải là cuộc họp của những người đang chống đối ông. Nó là một biến cố quan trọng nhất không những cho những người Hoài Quốc theo Thiên Giáo cũng là thần dân của ông mà là cuộc họp mặt vĩ đại nhất trong năm của toàn thể cộng đồng Hoài Quốc ở Hồ Sinh. Khối người này đang chú tâm theo dõi quyết định quan hệ của ông để thẩm định tất cả những gì ông đã làm trong suốt cuộc đấu tranh của người Hoài Quốc của Doanh Tuấn Giáo. Quả là một điều khó xử vô cùng. Những người Hoài Quốc theo Thiên Giáo đang ủng hộ ông là phe Lộ Dung đã cực lực tẩy chay Hội Chợ Xuân. Nếu ông có quyết định ngược

lại, họ sẽ nghĩ gì? Một buổi sáng sớm ông đang đứng tựa cửa sổ nhìn ra ngoài trời, đầu óc quay cuồng với bao ý nghĩ. Suốt cả đêm trước, cơn mưa nặng hạt âm âm như trút nước. Bầu trời tối đen, gió mạnh từng cơn tạo nên những tiếng hú ghê rợn. Ông mong trời mau sáng để thoát khỏi cảm giác âm u đó. Tờ mờ sáng, mặt dầu bên ngoài trời vẫn còn mưa nhưng gió đã ngưng thổi. Bất chợt, một vầng hồng nhỏ ló dạng ở cuối đường chân trời. Vầng hồng càng lúc càng lan rộng. Mưa đột nhiên tạnh hẳn. Lần đầu tiên trong đời, ông được mục kích cảnh rạng đông huy hoàng. Lòng ông cảm thấy phơi phới, niềm vui nhẹ nhệ len vào tâm hồn. Bỗng chốc một bóng trắng nhỏ từ xa bay đến, xà ngay trên vỉa hè trước mặt ông. Ông chăm chú nhìn kỹ. Thì ra đó là một con chim bồ câu trắng nhỏ với đôi mắt non dại thật dễ thương. Đặc biệt chiếc mỏ nhỏ xíu đang cắp một nhánh ô liu xanh mơn. Ông chợt nghĩ ngay đến câu chuyện lực Đại Hồng Thủy trong pho Cổ thư của Thiên Giáo. Con chim bồ câu nhỏ nhìn ông, đầu ngẩng cao, đôi mắt chớp vài cái như muốn nói điều gì. Cuối cùng nó vỗ cánh bay đi. Hoàng đế Thạch Đỗ Ma suốt ngày hôm đó trở nên tư lự. Mãi đến tối, ông mới quyết định cho quân cấp báo ý muốn tham dự Hội Chợ Xuân của người Hoài Quốc. Và ý nghĩ đến thăm gian hàng triển lăm của Doanh Tuấn Giáo cũng lớn vồn trong đầu của ông.

Sáng hôm sau, lúc bước vào khu Hội Chợ, thỉnh linh ông bắt gặp chú bồ câu nhỏ hôm trước đang đứng cao chót vót trên nóc cổng Tam Quan của Doanh Tuấn Giáo. Cạnh bên nó là một dấu tròn có nét như một mẫu tự. Ông quay sang hỏi ý nghĩa của mẫu tự ấy, người hướng dẫn cho biết đó là chữ "Thọ".

(còn tiếp)

